

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 160

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 53

19 iunie 2010

Numărul informării	Cuprins	Pagina
--------------------	---------	--------

II *Comunicări*

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2010/C 160/01	Comunicarea Comisiei cu privire la sistemele voluntare și la valorile standard din cadrul sistemului de durabilitate al UE pentru biocarburanți și biolichide	1
2010/C 160/02	Comunicarea Comisiei privind implementarea practică a sistemului de durabilitate al UE pentru biocarburanți și biolichide și privind regulile de contabilizare aplicabile biocarburanților	8
2010/C 160/03	Non-opoziție la o concentrare notificată (Cazul COMP/M.5866 – Sun Capital/Beauty Business) ⁽¹⁾ ...	17

IV *Informări*

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2010/C 160/04	Rata de schimb a monedei euro	18
---------------	-------------------------------------	----

RO

Preț:
3 EUR⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

(continuare în pagina următoare)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

2010/C 160/05	Decizie privind măsura de reorganizare referitoare la societatea ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA (Notă publicată în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2001/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 martie 2001 privind reorganizarea și lichidarea întreprinderilor de asigurare)	19
---------------	---	----

V Anunțuri

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII COMERCIALE COMUNE

Comisia Europeană

2010/C 160/06	Aviz de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de dale de ceramică originare din Republica Populară Chineză	20
---------------	--	----

ALTE ACTE

Comisia Europeană

2010/C 160/07	Comunicare în atenția acelor persoane, entități și organisme care au fost incluse pe lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică articolul 7 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 423/2007 al Consiliului privind măsuri restrictive împotriva Iranului, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 532/2010 al Comisiei	27
---------------	---	----

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

Comunicarea Comisiei cu privire la sistemele voluntare și la valorile standard din cadrul sistemului de durabilitate al UE pentru biocarburanți și biolichide

(2010/C 160/01)

1. INTRODUCERE

În 2009, UE a introdus cel mai cuprinzător și avansat sistem obligatoriu de durabilitate de acest gen din lume. Directiva privind energia din surse regenerabile⁽¹⁾ stabilește aceste criterii de durabilitate pentru biocarburanți și biolichide. Pentru biocarburanți, Directiva privind calitatea carburanților⁽²⁾ stabilește criteriile corespondente. Acestea se aplică biocarburanților/biolichidelor produse în UE și biocarburanților/biolichidelor importate. Statele membre sunt responsabile cu asigurarea faptului că operatorii economici îndeplinesc criteriile de durabilitate atunci când biocarburanții/biolichidele sunt luate în considerare în scopurile⁽³⁾ enumerate în Directiva privind energia din surse regenerabile, în Directiva privind calitatea carburanților, în Orientările comunitare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului⁽⁴⁾ și în Regulamentul privind emisiile de CO₂ generate de autoturisme⁽⁵⁾.

Sistemul de durabilitate cuprinde două instrumente concepute pentru a reduce sarcina administrativă a operatorilor economici:

1. opțiunea de a utiliza „sisteme voluntare” sau „acorduri bilaterale și multilaterale” pentru a demonstra respectarea unor criterii de durabilitate sau a tuturor; și
2. opțiunea de a utiliza „valori standard” stabilite în directivă pentru a demonstra respectarea criteriilor de durabilitate privind reducerile de emisii de gaze cu efect de seră.

Comisia poate hotărî că sistemele voluntare sau acordurile bilaterale și multilaterale încheiate de Uniune trebuie să conțină date exacte privind criteriile de durabilitate. Comisia poate adăuga valori standard pentru noile metode de producere a biocarburanților/biolichidelor și poate actualiza valorile existente. Prezenta comunicare stabilește modul în care Comisia intenționează să realizeze sarcinile care duc la decizii de acest gen. De asemenea, furnizează informații pentru statele membre, țările terțe, operatorii economici și organizațiile neguvernamentale.

Pe lângă prezenta comunicare, Comisia a adoptat o comunicare privind implementarea practică a sistemului de durabilitate al UE pentru biocarburanți și biolichide și privind regulile de contabilizare pentru biocarburanți⁽⁶⁾, al cărui scop este facilitarea unei implementări consecvente a sistemului de durabilitate.

Prezenta comunicare utilizează numerele articolelor din Directiva privind energia din surse regenerabile pentru a face trimitere la dispoziții specifice. Tabelul arată unde se găsesc dispozițiile corespondente pentru biocarburanți în Directiva privind calitatea carburanților. Trimiterile la „directivă” din prezenta comunicare se referă la Directiva privind energia din surse regenerabile. Atunci când Directiva privind calitatea carburanților conține o dispoziție corespondentă, aceste trimiteri se aplică și directivei respective.

Tabelul 1: Articolele și anexele la care se face trimitere în prezenta comunicare

Directiva privind energia din surse regenerabile	Directiva privind calitatea carburanților
Articolul 17: Criterii de durabilitate pentru biocarburanți și biolichide	Articolul 7b: Criteriile de durabilitate pentru biocarburanți

⁽¹⁾ Directiva 2009/28/CE.

⁽²⁾ Directiva 98/70/CE, modificată prin Directiva 2009/30/CE.

⁽³⁾ Mai multe detalii în http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform_en.htm

⁽⁴⁾ JO C 82, 1.4.2008, p. 1.

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 443/2009.

⁽⁶⁾ A se vedea pagina 8 din prezentul Jurnal Oficial.

Directiva privind energia din surse regenerabile	Directiva privind calitatea carburanților
Articolul 18: Verificarea respectării criteriilor de durabilitate pentru biocarburanți și biolichide	Articolul 7c: Verificarea îndeplinirii criteriilor de durabilitate pentru biocarburanți
Articolul 19: Calcularea impactului biocarburanților și al biolichidelor în ceea ce privește gazele cu efect de seră	Articolul 7d: Calcularea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de biocarburanți de-a lungul ciclului de viață
Articolul 24: Platforma în materie de transparență ⁽¹⁾	neinclusă ⁽²⁾
Articolul 25: Comitete	neinclusă
Anexa V: Reguli pentru calcularea impactului asupra formării gazelor cu efect de seră pentru biocarburanți, biolichide și omologii lor combustibili fosili	Anexa IV: Reguli de calculare a emisiilor de gaze cu efect de seră generate de biocarburanți pe durata ciclului de viață

⁽¹⁾ Online la adresa: http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform_en.htm

⁽²⁾ În cazul în care există documente relevante pentru Directiva privind calitatea carburanților, Comisia intenționează să le publice și pe site-ul web referitor la directiva în cauză.

2. SISTEME VOLUNTARE

Operatorii economici trebuie să demonstreze statelor membre că au fost îndeplinite criteriile de durabilitate referitoare la reducerile emisiilor de gaze cu efect de seră, la terenurile bogate în biodiversitate ⁽¹⁾ și la terenuri cu stocuri mari de carbon ⁽²⁾. Ei pot realiza acest lucru în trei moduri:

1. furnizând date autorității naționale relevante, în conformitate cu cerințele stabilite de statul membru (un „sistem național”) ⁽³⁾;
2. utilizând un „sistem voluntar” recunoscut de Comisie în acest scop ⁽⁴⁾;
3. respectând termenii unui acord bilateral sau multilateral încheiat de Uniune cu țări terțe și recunoscut de Comisie în acest scop ⁽⁵⁾.

Un sistem voluntar trebuie să acopere parțial sau integral criteriile de durabilitate din directivă ⁽⁶⁾. De asemenea, ar putea acoperi și alte aspecte de durabilitate ⁽⁷⁾ care nu sunt incluse în criteriile din directivă ⁽⁸⁾.

Când Comisia primește o cerere de recunoaștere a unui sistem voluntar, ea va evalua dacă sistemul respectiv îndeplinește cerințele relevante. Procedura de evaluare este stabilită mai jos.

⁽¹⁾ Articolul 17 alineatele (2)-(5).

⁽²⁾ Articolul 18 alineatul (1).

⁽³⁾ Articolul 18 alineatul (3).

⁽⁴⁾ Articolul 18 alineatul (4) paragraful al doilea; articolul 18 alineatul (7).

⁽⁵⁾ Articolul 18 alineatul (4) primul paragraf; articolul 18 alineatul (7).

⁽⁶⁾ Nu se așteaptă ca sistemele voluntare să includă criteriul legate de cerințele agricole și ecologice și standardele pentru fermierii UE [articolul 17 alineatul (6)]. Cf. secțiunea 2.2 din Comunicarea privind implementarea practică a sistemului de durabilitate.

⁽⁷⁾ Printre acestea s-ar putea număra aspectele menționate la articolul 18 alineatul (4) al doilea paragraf.

⁽⁸⁾ Cu toate acestea, statele membre nu pot utiliza includerea acestor aspecte de durabilitate suplimentare într-un sistem voluntar ca motiv pentru a refuza luarea în considerare a biocarburanților/biolichidelor care nu fac obiectul sistemului, dacă biocarburanții/biolichidele respective îndeplinesc criteriile de durabilitate stabilite în directivă.

2.1. Procesul de evaluare și de recunoaștere

Pentru evaluarea sistemelor, Comisia intenționează:

- să demareze procesul de evaluare în momentul primirii unei cereri de recunoaștere;
- să evalueze un sistem indiferent de originea acestuia – de exemplu, indiferent dacă a fost creat de organizații guvernamentale sau private;
- să evalueze un sistem indiferent dacă alt sistem recunoscut acoperă deja aceleași tipuri de materii prime, aceeași zonă etc.;
- să evalueze un sistem pe baza criteriilor de durabilitate din directivă ⁽⁹⁾ și a cerințelor de evaluare și recunoaștere stabilite în secțiunea următoare;
- să aprecieze dacă sistemul poate servi și ca sursă de date exacte cu privire la alte aspecte de durabilitate ⁽¹⁰⁾ care nu sunt incluse în criteriile de durabilitate din directivă ⁽¹¹⁾.

Dacă evaluarea sa indică faptul că sistemul îndeplinește criteriile de durabilitate și cerințele de evaluare și recunoaștere, Comisia intenționează:

- să inițieze procesul ⁽¹²⁾ care duce la adoptarea unei decizii a Comisiei;

⁽⁹⁾ Organizațiile care depun cereri sunt rugate să indice pentru ce criterii (sau aspect legat de acestea) de la articolul 17 alineatele (2)-(5) și pentru ce informații din viitoarea decizie a Comisiei, menționate la articolul 18 alineatul (3) al treilea paragraf, depun cererea de recunoaștere.

⁽¹⁰⁾ Cf. articolul 18 alineatul (4) al doilea paragraf. Organizațiile care depun cereri sunt rugate să indice dacă sistemul pe care îl propun include astfel de elemente.

⁽¹¹⁾ În funcție de fezabilitate, Comisia poate să nu facă imediat acest lucru, dar intenționează să-l realizeze cât mai curând posibil.

⁽¹²⁾ Implicând Comitetul privind durabilitatea biocarburanților și biolichidelor instituit în temeiul articolului 25 alineatul (2).

- să recunoască sistemul indiferent de originea acestuia – de exemplu, indiferent dacă a fost creat de organizații guvernamentale sau private;
- să recunoască sistemul indiferent dacă alt sistem recunoscut acoperă deja aceleași tipuri de materii prime, aceeași zonă etc.;
- ca regulă generală, să recunoască sistemul pentru perioada maximă admisă de 5 ani ⁽¹⁾;
- să precizeze în cadrul deciziei ce parte (părți) din criteriile de durabilitate din directivă sunt incluse în sistem;
- să precizeze în cadrul deciziei, dacă este cazul, pentru ce alte aspecte de durabilitate conține sistemul date exacte ⁽²⁾;
- să facă trimitere la decizie, odată publicată în *Jurnalul Oficial*, pe platforma pentru transparență a Comisiei.

Dacă evaluarea indică faptul că sistemul nu îndeplinește cerințele, Comisia va informa organizația care a depus cererea cu privire la acest lucru.

Dacă, după ce a fost recunoscut, un sistem voluntar suferă modificări de conținut într-o măsură care ar putea afecta baza ce a servit la recunoașterea inițială, Comisia se așteaptă ca asemenea modificări să îi fie notificate. Comisia ar putea apoi să evalueze dacă recunoașterea inițială rămâne valabilă.

2.2. Cerințe de evaluare și de recunoaștere

Un sistem voluntar trebuie să acopere, parțial sau integral, criteriile de durabilitate stabilite în directivă ⁽³⁾. Sistemul va trebui să includă un sistem de verificare ⁽⁴⁾, pentru care cerințele sunt stabilite în prezenta secțiune.

2.2.1. Managementul documentelor

Pentru a participa la un sistem voluntar, operatorii trebuie:

- să aibă un sistem auditabil pentru dovezile legate de declarațiile pe care le fac sau pe care se bazează;
- să păstreze toate dovezile timp de minimum 5 ani; și
- să accepte responsabilitatea pentru pregătirea oricăror informații legate de auditarea acestor dovezi.

⁽¹⁾ Articolul 18 alineatul (6).

⁽²⁾ Cel puțin în legătură cu cele menționate la articolul 18 alineatul (4) al doilea paragraf.

⁽³⁾ *Ibid.* nota de subsol [15].

⁽⁴⁾ Termenii „auditare”/„auditor” și „verificare”/„verificator” sunt considerați sinonimi în prezenta comunicare.

Sistemul auditabil ar trebuie să fie, în mod normal, un sistem de calitate bazat pe punctele 2 și 5.2 ale modulului D1 („Asigurarea calității procesului de producție”) din anexa II la Decizia privind un cadru comun pentru comercializarea produselor ⁽⁵⁾.

2.2.2. Standardul adecvat pentru auditarea independentă

Ca regulă generală, un sistem voluntar trebuie să asigure faptul că operatorii economici sunt auditați înainte de a le permite participarea la sistem ⁽⁶⁾.

Pentru această auditare, se pot realiza „audituri de grup” – în special pentru micii agricultori, organizațiile de producători și cooperative. În aceste cazuri, verificarea tuturor unităților în cauză se poate realiza pe baza unui eșantion de unități ⁽⁷⁾, fiind seama, acolo unde este cazul, de un standard relevant conceput în acest scop ⁽⁸⁾. Realizarea unui audit de grup pentru verificarea conformității cu criteriile sistemului legate de teren este permisă doar atunci când zonele în cauză se află una lângă alta și prezintă caracteristici similare. Realizarea unui audit de grup în scopul calculării reducerilor de emisii de gaze cu efect de seră este acceptabilă doar atunci când unitățile au sisteme de producție și produse similare.

În plus, sistemul voluntar ar trebui să prevadă auditarea retrospectivă periodică, cel puțin o dată pe an, a unui eșantion de declarații făcute în cadrul sistemului ⁽⁹⁾. Verificatorii sunt cei cărora le revine responsabilitatea de a defini dimensiunea eșantionului care le va permite să atingă nivelul de încredere necesar pentru a emite o declarație de verificare.

Pentru ambele tipuri de audit menționate mai sus trebuie selectat un verificator care:

- să fie extern: auditul nu se realizează de operatorul economic sau de sistemul însuși;
- să fie independent: auditorii sunt independenți de activitatea auditată și nu prezintă niciun conflict de interese;
- să aibă competențele generice necesare: organul de verificare deține competențele generale pentru a realiza audituri; și
- să aibă competențele specifice corespunzătoare: auditorii posedă competențele necesare pentru realizarea auditului privind criteriile sistemului.

⁽⁵⁾ Decizia nr. 768/2008/CE.

⁽⁶⁾ Ar putea exista excepții de la această regulă, datorită caracterului special al anumitor sisteme (de exemplu, sisteme care constau doar în valori standard pentru calculul emisiilor de gaze cu efect de seră); în aceste cazuri, trebuie să se explice clar acest lucru atunci când sistemul este propus spre recunoaștere.

⁽⁷⁾ Verificatorii sunt cei cărora le revine responsabilitatea de a defini dimensiunea eșantionului de care este nevoie pentru a se atinge nivelul necesar de încredere.

⁽⁸⁾ De exemplu, standardul P035 al Alianței internaționale pentru acreditare și etichetare socială și de mediu (ISEAL), care stabilește cerințe comune pentru certificarea grupurilor de producători.

⁽⁹⁾ Operatorii economici incluși în eșantion trebuie să varieze de la o perioadă la alta.

Sistemele voluntare trebuie să indice, în cererile lor de recunoaștere, cum vor asigura aceste cerințe în cadrul procedurii de selectare a verificatorului (verificatorilor). Printre modalitățile de a demonstra acest lucru se numără cele date în tabelul 2.

Este preferabil, dar nu esențial, ca auditorii să fie acreditați, dacă este posibil și acolo unde este cazul, pentru tipul de sarcini de auditare pe care urmează să le îndeplinească ⁽¹⁾.

Tabelul 2: Exemple de moduri în care se poate demonstra că verificatorii respectă cerințele

Caracteristici verficator	Cerințele acoperite
Experiență în realizarea auditurilor în conformitate cu standardul ISO ⁽¹⁾ 19011, care stabilește orientări pentru auditarea sistemelor de management al calității și/sau de mediu.	<ul style="list-style-type: none"> — Independență — Competențe generice — Competențe specifice legate de criteriile din directivă și de alte aspecte de mediu
Acreditare conform standardului ISO 14065, care stabilește cerințe pentru organismele care furnizează validări și verificări ale gazelor cu efect de seră, în vederea acreditării sau a altor forme de recunoaștere ⁽²⁾ .	<ul style="list-style-type: none"> — Independență — Competențe generice — Competențe specifice pentru a putea face declarații cu privire la gazele cu efect de seră
Experiență în realizarea de audituri în conformitate cu standardul ISO 14064-3, care stabilește specificații și orientări pentru validarea și verificarea declarațiilor referitoare la gaze cu efect de seră.	<ul style="list-style-type: none"> — Independență — Competențe generice — Competențe specifice pentru a putea face declarații cu privire la gazele cu efect de seră
Experiență în realizarea de audituri în conformitate cu standardul internațional pentru misiunile de asigurare (ISAE) 3000 privind misiunile de asigurare, altele decât auditul sau examinarea datelor financiare anterioare.	<ul style="list-style-type: none"> — Independență — Competențe generice
Acreditare conform standardului Ghid ISO 65 ⁽³⁾ , care stabilește cerințe generale pentru organismele care aplică sisteme de certificare a produselor ⁽⁴⁾ .	<ul style="list-style-type: none"> — Independență — Competențe generice

⁽¹⁾ Organizația Internațională pentru Standardizare.

⁽²⁾ Acreditarea conform acestui standard deseori include, concomitent, acreditarea conform unui „program privind gazele cu efect de seră” specific, cum ar fi sistemul european de comercializare a certificatelor de emisii. În acest caz, nu este necesar ca cerințele suplimentare ale programului respectiv să fie luate în considerare în scopul la care se referă acest tabel. De asemenea, acestea nu trebuie luate în considerare în cazul în care contravin directivei.

⁽³⁾ Standardul european echivalent este EN 45011.

⁽⁴⁾ Acreditarea conform acestui standard deseori include, concomitent, acreditarea conform cerințelor specifice legate, de exemplu, de un produs. În acest caz, nu este necesar ca cerințele suplimentare ale programului respectiv să fie luate în considerare în scopul la care se referă acest tabel. De asemenea, acestea nu trebuie luate în considerare în cazul în care contravin directivei.

Cererile de recunoaștere adresate Comisiei trebuie să demonstreze că auditurile vor fi planificate, realizate și raportate în mod corespunzător. În mod normal, aceasta presupune că auditorul:

- identifică activitățile întreprinse de operatorul economic care sunt relevante pentru criteriile sistemului;
- identifică sistemele relevante ale operatorului economic și ale organizației sale globale în ceea ce privește criteriile sistemului și verifică implementarea efectivă a sistemelor de control relevante;
- stabilește cel puțin un „nivel limitat de asigurare” ⁽²⁾ în contextul naturii și complexității activităților operatorului economic;
- analizează riscurile care ar putea duce la inexactități semnificative, pe baza cunoștințelor profesionale ale verficatorului și pe baza informațiilor depuse de operatorul economic;

⁽¹⁾ Această acreditare trebuie efectuată de membri ai Forumului internațional de acreditare, de organele menționate la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 sau de organele care au încheiat un acord bilateral cu Cooperarea europeană pentru acreditare.

⁽²⁾ Un „nivel limitat de asigurare” implică reducerea riscului la un nivel acceptabil ca bază pentru o formă de exprimare la modul negativ a auditorului, cum ar fi „în urma evaluării noastre, nu ne-a atras atenția nimic care ne-ar putea face să considerăm că dovezile conțin erori”, în timp ce un „nivel rezonabil de asigurare” implică reducerea riscului la un nivel acceptabil de scăzut ca bază pentru o formă de exprimare la modul afirmativ precum „în urma evaluării noastre, am constatat că dovezile sunt lipsite de inexactități semnificative” (Cf. ISAE 3000).

- întocmește un plan de verificare care corespunde acestei analize a riscurilor, precum și ariei și complexității activităților operatorului economic și care definește metodele de eșantionare ce vor fi folosite în privința activităților operatorului respectiv;
- pune în aplicare planul de verificare prin colectarea de dovezi în conformitate cu metodele de eșantionare descrise, la care se adaugă toate dovezile suplimentare relevante, pe care se vor întemeia concluziile verificatorului;
- solicită operatorului să furnizeze orice elemente lipsă din pista de audit, să explice variațiunile sau să revizuiască unele declarații sau calcule, înainte de a ajunge la concluzia definitivă a verificării.

2.2.3. Sistemul de echilibrare a masei

De obicei, lanțul de producție al biocarburanților/biolichidelor are multe verigi, de la câmpul de producție la distribuția carburantului. Materiile prime sunt deseori transformate într-un produs intermediar și apoi într-un produs final. Conformitatea cu cerințele directivei trebuie demonstrată pentru produsul final. Pentru aceasta, vor trebui făcute declarații cu privire la materiile prime și/sau la produsele intermediare utilizate.

Metoda prin care se stabilește legătura între informațiile sau declarațiile privind materiile prime sau produsele intermediare și declarațiile privind produsele finale este cunoscută sub denumirea de „lanț de custodie”. În mod normal, lanțul de custodie include toate stadiile, de la producția materiilor prime până la eliberarea pentru consum a carburanților. Metoda prevăzută în directivă pentru lanțul de custodie este metoda echilibrului masei ⁽¹⁾.

Sistemul voluntar trebuie să impună ca verificarea sistemului de echilibrare a masei să se facă simultan cu verificarea corectitudinii respectării criteriilor sistemului ⁽²⁾. Aceasta ar trebui să includă verificarea tuturor dovezilor sau sistemelor utilizate în scopul conformării cu cerințele sistemului de echilibrare a masei.

Sistemul de echilibrare a masei ⁽³⁾ înseamnă un sistem în care „caracteristicile de durabilitate” rămân asociate unor „loturi”. Printre caracteristicile de durabilitate s-ar putea număra, de exemplu:

- dovezi care demonstrează conformitatea cu criteriile de durabilitate din directivă; și/sau
- o declarație conform căreia materiile prime utilizate au fost obținute într-un mod care respectă criteriile de durabilitate legate de teren din directivă; și/sau
- o cifră privind emisiile de gaze cu efect de seră; și/sau

⁽¹⁾ Articolul 18 alineatul (1).

⁽²⁾ Nu este necesar ca un sistem voluntar să impună acest lucru când el acoperă doar o singură verigă din lanț (de exemplu localizarea producției materiilor prime).

⁽³⁾ Conform articolului 18 alineatul (1).

— o descriere a materiilor prime utilizate ⁽⁴⁾; și/sau

— declarația „producția a obținut un certificat de tip X de la sistemul voluntar recunoscut Y”; etc.

Caracteristicile de durabilitate ar trebui să includă informații cu privire la țara de origine a materiilor prime, cu excepția biolichidelor ⁽⁵⁾.

Atunci când se amestecă loturi cu caracteristici diferite de durabilitate (sau fără) ⁽⁶⁾, caracteristicile de durabilitate și dimensiunile individuale ⁽⁷⁾ ale fiecărui lot rămân asociate cu amestecul ⁽⁸⁾. Dacă un amestec este separat, orice lot scos din acesta poate fi asociat cu oricare dintre seturile de caracteristici de durabilitate ⁽⁹⁾ (însoțite de dimensiuni), atât timp cât combinația tuturor loturilor scoase din amestec prezintă aceleași dimensiuni pentru fiecare dintre seturile de caracteristici de durabilitate care s-au regăsit în amestec. Un „amestec” poate lua orice formă în cadrul căreia loturile se află în mod normal în contact, ca de exemplu să fie într-un container, într-o instalație sau într-un amplasament de prelucrare sau logistic (definit ca un loc geografic precis delimitat unde pot fi amestecate produsele).

În cadrul sistemului, echilibrul poate fi continuu în timp, în cazul în care nu trebuie să apară niciun „deficit”, adică să nu existe în niciun moment mai multe materiale durabile retrase decât adăugate. Alternativ, echilibrul s-ar putea obține de-a lungul unei perioade corespunzătoare de timp și ar putea fi verificat în mod regulat. În ambele cazuri, este necesar să existe măsuri corespunzătoare pentru a asigura respectarea echilibrului.

2.3. Sisteme voluntare atipice

Secțiunea 2.2 descrie cerințele pe care Comisia intenționează să le evalueze în vederea recunoașterii sistemelor voluntare „tipice” care vizează direct unul sau mai multe dintre criteriile din directivă. Sistemele „atipice” ar putea lua forme diferite, cum ar fi hărți care arată că anumite zone geografice sunt conforme sau neconforme cu criteriile, instrumente de calcul pentru evaluarea reducerilor de emisii de gaze cu efect de seră sau valori regionale privind gazele cu efect de seră din agricultură asociate cu o anumită materie primă. Pentru aceste

⁽⁴⁾ De exemplu pentru a declara o valoare standard.

⁽⁵⁾ Cf. articolul 7a alineatul (1) litera (a) din Directiva privind calitatea carburanților.

⁽⁶⁾ Atunci când se amestecă loturi cu aceleași caracteristici de durabilitate, doar dimensiunea lotului este modificată în consecință. Caracteristicile de durabilitate pot rămâne aceleași în cazul în care utilizează aceleași materii prime și se folosesc „valori standard” sau „valori efective regionale”.

⁽⁷⁾ Atunci când există etape de prelucrare sau pierderi, trebuie utilizați factori de conversie adecvați pentru a ajusta în mod corespunzător dimensiunea lotului.

⁽⁸⁾ Astfel, în cazul în care caracteristicile includ cifre diferite privind emisiile de gaze cu efect de seră, acestea rămân separate; nu se poate face media acestor cifre pentru a se demonstra respectarea cerințelor de durabilitate.

⁽⁹⁾ Aceasta înseamnă că, atunci când „caracteristica de durabilitate” se referă la descrierea materiei prime, de exemplu „raپیٹہ”, această caracteristică poate fi diferită de ceea ce conține efectiv lotul, de exemplu un amestec de ulei de floarea soarelui și raپیٹہ.

sisteme, atunci când primește o cerere de recunoaștere a unui astfel de sistem, Comisia va determina o procedură de evaluare corespunzătoare. Comisia va analiza dacă trebuie aplicate principiile și cerințele stabilite mai sus sau dacă sunt necesare abordări diferite.

2.4. Actualizare

Având în vedere lipsa de experiență de dinaintea începerii evaluărilor, ar putea fi necesar un anumit grad de flexibilitate. Comisia poate revizui procedura stabilită în prezentul document pe baza experienței dobândite sau a evoluțiilor pieței, inclusiv pe baza activităților întreprinse de organisme de standardizare. În aceste cazuri, Comisia intenționează să menționeze acest lucru în cadrul platformei pentru transparență.

2.5. Sisteme voluntare pentru biolichide

În cazul biolichidelor, Comisia nu poate recunoaște în mod explicit un sistem voluntar ca sursă de date exacte pentru criteriile legate de teren⁽¹⁾. Cu toate acestea, în cazul în care Comisia decide că un sistem voluntar furnizează date exacte în privința biolichidelor, Comisia încurajează statele membre să accepte aceste sisteme și pentru biolichide.

2.6. Recunoașterea acordurilor bilaterale sau multilaterale

Uniunea poate încheia acorduri bilaterale sau multilaterale cu țări terțe, care să cuprindă dispoziții privind criteriile de durabilitate corespunzătoare celor din directivă⁽²⁾. După încheiere, un asemenea acord ar trebui totuși recunoscut în scopurile directivei, într-un mod similar celui pentru sistemele voluntare⁽³⁾. Acest proces ar putea presupune luarea în considerare a părților relevante din secțiunea 2.2.2.

3. VALORI STANDARD

Directiva include „valori standard” care pot fi utilizate de operatorii economici pentru a demonstra respectarea criteriilor de durabilitate privind reducerile de emisii de gaze cu efect de seră. Aceasta ar putea reduce sarcina administrativă a anumitor operatori economici, deoarece societățile vor putea opta pentru folosirea acestor valori prestabilite în locul calculării unei valori reale⁽⁴⁾. Valorile standard sunt stabilite la un nivel moderat, cu scopul de a face improbabilă utilizarea de către operatorii economici a valorilor standard pentru a declara valori mai mari decât cele reale. Valorile standard pot fi actualizate în funcție de progresele științifice și tehnice⁽⁵⁾.

3.1. Context pentru calcularea valorilor standard

Valorile standard din directivă sunt construite pe baza a trei elemente: un set de date științifice, metodologia din directivă⁽⁶⁾

(1) Cf. articolul 18 alineatul (4) și trimiterea la articolul 17 alineatele (3)-(5) pe care o conține.

(2) Mecanismul prin care Uniunea poate încheia un acord internațional este prevăzut la articolul 218 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(3) Articolul 18 alineatul (4).

(4) Articolul 19 alineatul (1).

(5) Articolul 19 alineatul (7).

(6) Anexa V, partea C.

și o regulă pentru transformarea valorilor tipice în valori standard. Datele științifice pentru o anumită filieră de producție a biocarburanților/biolichidelor sunt prelucrate în conformitate cu metodologia, pentru a genera o valoare tipică pentru acea filieră. Apoi, emisiilor din elementul de „prelucrare” li se aplică un factor de + 40 %, pentru a transforma valorile tipice în valori standard moderate. Acest gen de factor nu se aplică elementului „transport și distribuție”, deoarece contribuția acestuia la emisiile globale este mică⁽⁷⁾. De asemenea, nici elementului „cultivare” nu i se aplică niciun factor, deoarece în această privință problema moderării este rezolvată prin anumite restricții de utilizare a valorilor standard⁽⁸⁾.

3.2. Actualizări și adăugiri viitoare de valori standard

Datele științifice sunt compilate de experți independenți⁽⁹⁾ și publicate pe site-ul CCC⁽¹⁰⁾. Pentru a comenta cu privire la aceste date prin intermediul unor declarații justificate din punct de vedere științific, este necesar un contact direct cu experții pentru ca datele să poată fi revizuite, după caz, în cadrul următorului ciclu de actualizare⁽¹¹⁾.

Directiva conține atât:

- „filieră generală”, adică filiere care sunt caracterizate de tipul de materie primă și de tipul de biocarburant/biolichid, precum „etanol din sfeclă de zahăr”; cât și
- „filieră specifică”, adică filiere care sunt caracterizate printr-o descriere mai specifică decât filierele generale, precum „etanol din grâu (paie utilizate ca și combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)”.

Comisia intenționează să includă valori standard și pentru alte filiere generale dacă:

- acestea prezintă importanță pe piața UE și există cel puțin o instalație/filieră; sau este vorba de o filieră generală despre care se poate preconiza în mod rezonabil că va fi utilizată în UE în viitorul apropiat; și
- sunt disponibile date relevante pe care experții independenți le consideră a fi de o calitate și siguranță satisfăcătoare.

Pentru introducerea de filiere specifice, Comisia intenționează să ia în considerare două criterii suplimentare:

- dacă diferența dintre valorile standard pentru filierele specifice și generale este semnificativ de mare; și

(7) Cf. articolul 19 alineatul (7) litera (a).

(8) Articolul 19 alineatele (2)-(4).

(9) Institutul pentru mediu și durabilitate din cadrul Centrului Comun de Cercetare (CCC) al Comisiei, ca parte din consorțiul JEC [consorțiu compus din Centrul Comun de Cercetare al Comisiei, asociația pentru cercetare și dezvoltare a industriei europene a automobilelor (EUCAR) și asociația industriei europene a petrolului pentru mediu, sănătate și siguranță în rafinare (CONCAWE)].

(10) http://re.jrc.ec.europa.eu/biof/html/input_data_ghg.htm Comisia intenționează să publice pe platforma sa pentru transparență o foaie de calcul în care să arate cum s-au calculat valorile standard pe baza datelor respective.

(11) Cf. considerentul 83 din Directiva privind energia din surse regenerabile.

— (în cazul filierelor specifice ale căror valori standard pentru reducerile emisiilor de gaze cu efect de seră sunt mai mici decât cele ale filierei generale) dacă se estimează că cel puțin o zecime din consumul la nivelul UE al filierei generale de biocarburanți/biolichide în cauză se realizează prin modalități care generează emisii mai mari decât cele indicate de valoarea standard pentru filiera generală respectivă.

Comisia nu intenționează să introducă valori standard pentru filierele specifice în funcție de originea geografică a producției de materii prime sau biocarburanți/biolichide, ci mai degrabă legate de practici și tehnologii specifice etc.

Comisia intenționează să actualizeze/adauge valori standard, dacă este cazul, la fiecare doi ani începând din 2010 și ulterior, odată cu raportul pe care Comisia trebuie să îl întocmească în 2012 și apoi din doi în doi ani cu privire la valorile standard pentru viitorii biocarburanți⁽¹⁾. Cu toate acestea, ar putea avea loc actualizări și între timp, dacă circumstanțele o cer. În vederea acestui lucru, Comisia va aprecia dacă sunt îndeplinite condițiile de includere a filierelor specifice, stabilite mai sus. Procesul prin care părțile interesate pot sugera modificarea

filierelor sau adăugarea de noi filiere este același ca procesul prin care pot face comentarii cu privire la date (v. mai sus).

4. CONCLUZII

În 2009, UE a introdus cel mai cuprinzător și avansat sistem obligatoriu de durabilitate de acest gen din lume. În prezenta comunicare, Comisia stabilește modul în care intenționează să folosească, în anii care vin, două instrumente ale sistemului de durabilitate care sunt destinate să reducă sarcina administrativă a operatorilor economici: evaluarea și recunoașterea sistemelor voluntare și a acordurilor bilaterale sau multilaterale, precum și adăugarea și actualizarea valorilor standard. Aceasta ar trebui să faciliteze operarea sistemului de durabilitate. Sistemele voluntare ar putea avea un impact pe piețe de produse de bază mai vaste decât cele ale biocarburanților și biolichidelor, putând duce, ca efect secundar, la creșterea producției durabile de materii prime agricole. Acordurile bilaterale sau multilaterale ar putea spori și mai mult acest efect. Pe lângă aceste procese puse în mișcare de noua politică a UE privind energia din surse regenerabile, Comisia va acționa și prin intermediul forumurilor internaționale pentru a promova criteriile de durabilitate la un nivel global.

⁽¹⁾ Cei incluși în anexa V părțile B și E; Cf. articolul 19 alineatul (5).

Comunicarea Comisiei privind implementarea practică a sistemului de durabilitate al UE pentru biocarburanți și biolichide și privind regulile de contabilizare aplicabile biocarburanților

(2010/C 160/02)

1. SCHEMA DE DURABILITATE A UE PENTRU BIOCARBURANȚI ȘI BIOLICHIDE

Prin noua politică referitoare la energia din surse regenerabile, UE a introdus cea mai complexă și avansată schemă de sustenabilitate cu caracter obligatoriu de acest fel din lume. Ea se va aplica în egală măsură biocarburanților și biolichidelor produse intern sau importate. Aceste criterii de durabilitate sunt stabilite în Directiva privind energia din surse regenerabile, adoptată în 2009 ⁽¹⁾. Pentru biocarburanți, criteriile aferente sunt stabilite în Directiva privind calitatea combustibililor ⁽²⁾.

Prezenta comunicare stabilește modul în care statele membre și operatorii economici pot să implementeze criteriile de durabilitate și regulile de contabilizare a biocarburanților. Prezenta comunicare nu are caracter obligatoriu. Ea este concepută pentru a asista statele membre și pentru a facilita implementarea coerentă a criteriilor de durabilitate. Comunicarea este însoțită de o comunicare privind sistemele voluntare și valorile implicite și de orientările Comisiei pentru calculul stocurilor de carbon din sol.

1.1. Introducere la prezenta comunicare

Criteriile de durabilitate se aplică biocarburanților/biolichidelor produse în UE și biocarburanților/biolichidelor importate.

Statele membre trebuie să se asigure că criteriile de sustenabilitate sunt întrunite atunci când biocarburanții/biolichidele:

1. sunt contabilizate în scopul realizării obiectivelor prevăzute de Directiva privind energia din surse regenerabile ⁽³⁾;

2. sunt utilizate în scopul conformării cu obligațiile referitoare la energia din surse regenerabile ⁽⁴⁾;

3. beneficiază de sprijin financiar pentru consumul lor ⁽⁵⁾;

4. sunt contabilizate în scopul realizării obiectivului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzut de Directiva privind calitatea combustibililor (numai biocarburanții) ⁽⁶⁾;

5. beneficiază de ajutor pentru investiții și/sau de operare, în conformitate cu Orientările comunitare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului (numai biocarburanții) ⁽⁷⁾;

6. sunt luate în considerare la aplicarea dispozițiilor pentru vehiculele alimentate cu carburanți alternativi din Regulamentul privind emisiile de CO₂ provenite de la autoturisme (numai bioetanol „E85”) ⁽⁸⁾.

Comunicarea este însoțită de orientările Comisiei pentru calculul stocurilor de carbon din sol ⁽⁹⁾, document cu caracter obligatoriu adoptat în conformitate cu punctul 10 din anexa V la Directiva privind energia din surse regenerabile și de o comunicare cu privire la sistemele voluntare și la valorile implicite ⁽¹⁰⁾.

Prezenta comunicare utilizează numerele articolelor din Directiva privind energia regenerabilă pentru a face trimitere la anumite dispoziții. În tabelul de mai jos sunt prezentate dispozițiile corespondente din Directiva privind energia din surse regenerabile. Trimiterile la „directivă” din prezenta comunicare se interpretează ca trimiteri la Directiva privind energia din surse regenerabile. În cazul în care Directiva privind calitatea combustibililor conține o dispoziție corespondentă, trimiterile vizează în egală măsură și respectiva directivă.

Tabel: Articole și anexe la care se face trimitere în prezenta comunicare

Directiva privind energia din surse regenerabile	Directiva privind calitatea combustibililor
Articolul 2: Definiții	neinclus
Articolul 5: Calcularea ponderii energiei din surse regenerabile	neinclus
Articolul 17: Criterii de durabilitate pentru biocarburanți și biolichide	Articolul 7b: Criteriile de durabilitate pentru biocarburanți

⁽¹⁾ Articolul 17 din Directiva 2009/28/CE.

⁽²⁾ Articolul 7b din Directiva 98/70/CE, modificată prin Directiva 2009/30/CE.

⁽³⁾ Articolul 17 alineatul (1) litera (a). După cum rezultă din capitolul „consumul final de energie” din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008, sunt incluși biocombustibilii utilizați în aviația internațională (atunci când sunt vânduți într-un stat membru), dar nu și cei utilizați în transportul maritim internațional.

⁽⁴⁾ Articolul 17 alineatul (1) litera (b). Conform definiției de la articolul 2 alineatul (1) din Directiva privind energia din surse regenerabile.

⁽⁵⁾ Articolul 17 alineatul (1) litera (c). De obicei ca parte a unei scheme naționale de sprijin.

⁽⁶⁾ Articolul 7a din Directiva privind calitatea combustibililor.

⁽⁷⁾ JO C 82, 1.4.2008, p. 1.

⁽⁸⁾ Articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 443/2009.

⁽⁹⁾ JO L 151, 17.6.2010, p. 19.

⁽¹⁰⁾ A se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial.

Directiva privind energia din surse regenerabile	Directiva privind calitatea combustibililor
Articolul 18: Verificarea respectării criteriilor de durabilitate pentru biocarburanți și biolichide	Articolul 7c: Verificarea îndeplinirii criteriilor de durabilitate pentru biocarburanți
Articolul 19: Calcularea impactului biocarburanților și al biolichidelor în ceea ce privește gazele cu efect de seră	Articolul 7d: Calcularea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de biocarburanți de-a lungul ciclului de viață
Articolul 21: Dispoziții specifice referitoare la energia din surse regenerabile în domeniul transportului	neinclus
Articolul 24: Platforma în materie de transparență ⁽¹⁾	neinclus ⁽²⁾
Anexa III: Conținutul de energie pentru carburanții utilizați în transporturi	neinclus
Anexa V: Reguli pentru calcularea impactului asupra formării gazelor cu efect de seră pentru biocarburanți, biolichide și omologii lor carburanți fosili	Anexa IV: Reguli de calculare a emisiilor de gaze cu efect de seră generate de biocarburanți pe durata ciclului de viață

⁽¹⁾ Online la adresa: http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform_en.htm

⁽²⁾ Dacă există documente relevante pentru Directiva privind calitatea combustibililor, Comisia intenționează să le publice și pe website-ul Directivei privind calitatea combustibililor.

2. SFERA DE VALABILITATE ȘI APLICAREA CRITERIILOR DE SUSTENABILITATE

Directiva conține criterii de durabilitate referitoare la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră ⁽¹⁾, la terenurile bogate în diversitate ⁽²⁾, la terenurile cu stocuri mari de carbon ⁽³⁾, și la practicile de agromediu ⁽⁴⁾. Aceste criterii de durabilitate trebuie întrunite în scopurile enunțate în secțiunea 1. Aceasta înseamnă că aceste criterii nu se aplică tuturor biocarburanților/biolichidelor, ci numai celor care sunt vizate de aceste obiective, chiar dacă actualmente marea majoritate a biocarburanților/biolichidelor este inclusă în această categorie.

2.1. Criterii referitoare la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și la terenuri

Statele membre trebuie să solicite operatorilor economici să demonstreze că biocarburanții și biolichidele în cauză respectă criteriile de durabilitate în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și terenurile ⁽⁵⁾. Există trei moduri în care operatorii economici pot realiza acest lucru:

1. prin furnizarea de date autorității naționale de resort, în conformitate cu cerințele stabilite de statul membru respectiv (un „sistem național” care trebuie instituit în fiecare stat membru) ⁽⁶⁾;
2. prin utilizarea unui „sistem voluntar” pe care Comisia l-a recunoscut în acest scop ⁽⁷⁾;
3. în conformitate cu termenii unui acord bilateral ori multilateral încheiat de Uniune și recunoscut de Comisie în acest scop ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Articolul 17 alineatul (2).

⁽²⁾ Articolul 17 alineatul (3).

⁽³⁾ Articolul 17 alineatele (4) și (5).

⁽⁴⁾ Articolul 17 alineatul (6).

⁽⁵⁾ Articolul 18 alineatul (1).

⁽⁶⁾ Articolul 18 alineatul (3).

⁽⁷⁾ Articolul 18 alineatul (4) al doilea paragraf; articolul 18 alineatul (7).

⁽⁸⁾ Articolul 18 alineatul (4) primul paragraf; articolul 18 alineatul (7).

Se pot utiliza diferite metode pentru a se demonstra conformitatea cu diferite criterii.

Statele membre trebuie să precizeze care sunt operatorii economici care trebuie să transmită informațiile în cauză. Majoritatea carburanților utilizați în sectorul transporturilor sunt supuși accizelor, care se plătesc în momentul punerii în consum ⁽⁹⁾. Opțiunea cea mai evidentă este plasarea responsabilității transmiterii informațiilor referitoare la biocarburanți asupra operatorului economic care plătește acciza. În acest stadiu, trebuie să fie disponibile informațiile referitoare la criteriile de durabilitate de-a lungul întregului ciclu al carburantului ⁽¹⁰⁾.

În cazul biolichidelor și al anumitor biocarburanți, cum ar fi cei utilizați în flotele captive sau în aviație, pot fi necesare dispoziții separate pentru identificarea operatorului economic responsabil.

Statele membre trebuie să solicite operatorilor să asigure un audit independent al informațiilor transmise, la un standard corespunzător ⁽¹¹⁾. Acest lucru este implicit, dacă operatorii economici utilizează un sistem voluntar sau un acord bilateral/multilateral recunoscut de Comisie pentru a demonstra respectarea criteriilor de durabilitate. Dacă operatorii economici urmează o procedură stabilită prin legislația națională, statele membre sunt invitate să recurgă la cerințele referitoare la standardul corespunzător de audit independent și la sistemul de bilanț masic ⁽¹²⁾ din secțiunea 2.2 a Comunicării privind sistemele voluntare și valorile implicite ⁽¹³⁾.

⁽⁹⁾ A se vedea Directiva 2008/118/CE și Directiva 2003/96/CE.

⁽¹⁰⁾ Singura excepție ar putea să o reprezinte emisiile de GES din componenta de distribuție a combustibilului (dacă sunt necesare pentru calculul unei valori reale). Pentru aceasta, se recomandă folosirea unui coeficient-standard.

⁽¹¹⁾ Articolul 18 alineatul (3).

⁽¹²⁾ Articolul 18 alineatul (1).

⁽¹³⁾ O diferență importantă este faptul că, în general, un sistem voluntar trebuie să garanteze că operatorii economici sunt auditați înainte de a li se permite participarea la sistem. În sistemele naționale o atare cerință este inutilă, însă s-ar putea dovedi adecvat ca acestea să prevadă modalități prin care operatorii economici să deponă *ad hoc* cereri de participare.

2.2. Cerințe și norme agricole și de mediu pentru fermierii din UE ⁽¹⁾

Criteriile legate de cerințele și normele agricole și de mediu pentru fermierii din UE se aplică numai biocarburanților/biolichidelor produse din materii prime originare din UE. Spre deosebire de celelalte criterii, verificarea conformității în cazul acestui criteriu nu este tratată de directivă ⁽²⁾. Există probabilitatea ca statele membre să recurgă la sistemele lor de control actuale ⁽³⁾ pentru a se asigura că fermierii îndeplinesc aceste cerințe. Dacă pe teritoriul lor există fermieri care furnizează materii prime pentru biocarburanți/biolichide și nu sunt vizajați de sistemele de control, statele membre trebuie să îi includă în aceste sisteme.

Dacă un sistem de control scoate la iveală încălcarea acestui criteriu, statul membru respectiv trebuie să se asigure că acest lucru este luat în considerare în scopurile enumerate în secțiunea 1.

2.3. Materiile vizate

După cum se stabilește în directivă, „biocarburanți” înseamnă carburant lichid sau gazos pentru transport, produs din biomasă. „Biolichide” înseamnă carburant lichid produs din biomasă utilizat în scopuri energetice altele decât pentru transport ⁽⁴⁾. Categoria din urmă include numai carburanții lichizi. Aceasta înseamnă că criteriile de durabilitate se aplică biogazului pentru transport și nu biogazului pentru încălzire sau generarea de electricitate.

Deși în directivă ⁽⁵⁾ sunt menționate mai multe tipuri de biocarburanți, listele respective au rolul de facilitare a implementării directivei și nu sunt exhaustive. Biocarburanții și biolichidele neincluse în liste pot să conține în egală măsură la realizarea obiectivelor directivei.

Se consideră că termenul „biolichide” include lichidele vâscoase precum uleiul de gătit uzat, grăsimile animale, uleiul de palmier, uleiul de tal brut și smoala de ulei de tal.

În cazul biocarburanților/biolichidelor produse din deșeuri și alte reziduuri în afara celor provenite din agricultură, acvacultură, pescărie și silvicultură, se aplică numai criteriul de durabilitate relativ la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră ⁽⁶⁾. Definiția deșeurilor/reziduurilor este tratată în secțiunea 5. Reziduurile din agricultură, pescărie și silvicultură sunt reziduuri generate direct de aceste sectoare și nu cuprind reziduurile provenite din industriile conexe sau din prelucrare.

2.4. Armonizarea criteriilor de durabilitate

Criteriile de durabilitate menționate în directivă sunt complet armonizate la nivelul Comunității și au fost adoptate în temeiul articolului 95 (piața internă) din Tratatul CE. Prin urmare, statele

membre nu pot să adopte propriile criterii suplimentare în scopurile (1)-(4) din secțiunea 1 ⁽⁷⁾. Aceasta înseamnă că statele membre nu pot exclude, în aceste scopuri, biocarburanții/biolichidele pe baza altor motive decât criteriile de durabilitate stabilite de directivă ⁽⁸⁾. Dacă totuși există biocarburanți/biolichide mai avantajoase decât altele, care presupun însă costuri mai mari de producție, schemele de sprijin naționale pot să ia în calcul aceste costuri ⁽⁹⁾.

2.5. Publicarea informațiilor referitoare la durabilitate

Statele membre vor primi de la operatorii economici informații cu privire la respectarea criteriilor de durabilitate, la țara de origine a tuturor carburanților (fosili și regenerabili) utilizați în transportul rutier și la locul achiziționării acestora ⁽¹⁰⁾. Directiva privind energia din surse regenerabile nu prevede nici obligativitatea, nici interzicerea publicării informațiilor de către statele membre. Comisia încurajează statele membre care publică informațiile să facă acest lucru într-un mod consecvent pentru toți carburanții. În opinia Comisiei, dacă un stat membru decide să publice informațiile, acesta trebuie să ia în considerare caracterul potențial sensibil din punct de vedere comercial al informațiilor legate de o companie.

Comisia va publica pe platforma sa referitoare la transparență, într-o formă succintă, informațiile comasate despre biocarburanți și biolichide permise de la statele membre ⁽¹¹⁾.

3. CALCULUL IMPACTULUI GAZELOR CU EFECT DE SERĂ

Directiva prevede o reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu 35 % (ajungând la 50 % în ianuarie 2017 și la 60 % în ianuarie 2018, în cazul instalațiilor în care producția va fi început în 2017) ⁽¹²⁾. În directivă figurează metoda de calcul al acestei reduceri („valoarea reală”), precum și „valorile implicite”, inclusiv „valorile implicite dezagregate”, care pot fi utilizate în anumite cazuri pentru a demonstra respectarea criteriului.

3.1. Excepție pentru instalațiile aflate în stare de funcționare la data de 23 ianuarie 2008

Biocarburanții/biolichidele produse de instalații aflate în stare de funcționare la 23 ianuarie 2008 sunt scutite de la respectarea criteriului de reducere a gazelor cu efect de seră până la 1 aprilie 2013 ⁽¹³⁾, pentru a permite, de exemplu, instalațiilor de producere a etanolului care folosesc lignitul pe post de carburant de prelucrare și fabricilor de ulei de palmier fără captatoare de metan să își adapteze procesele tehnologice. Termenul „instalație” include orice instalație de prelucrare utilizată în procesul de producție. Nu trebuie să se înțeleagă că include unități de producție adăugate intenționat la lanțul de producție cu scopul de a beneficia de scutirea menționată

⁽¹⁾ Articolul 17 alineatul (6).

⁽²⁾ A se vedea articolul 18 alineatul (1).

⁽³⁾ În temeiul articolului 22 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

⁽⁴⁾ Articolul 2.

⁽⁵⁾ De exemplu, în anexele III și V.

⁽⁶⁾ A se vedea articolul 17 alineatul (1).

⁽⁷⁾ Pentru scopurile 5. și 6. din secțiunea 1, această chestiune nu este relevantă.

⁽⁸⁾ Articolul 17 alineatul (8).

⁽⁹⁾ A se vedea considerentele 89 și 95 din Directiva privind energia din surse regenerabile și normele comunitare în domeniul ajutoarelor de stat pentru protecția mediului.

⁽¹⁰⁾ Articolul 7a alineatul (1) litera (a) din Directiva privind calitatea combustibililor.

⁽¹¹⁾ Articolul 18 alineatul (3).

⁽¹²⁾ Articolul 17 alineatul (2).

⁽¹³⁾ Articolul 17 alineatul (2) ultimul paragraf.

anterior. Dacă cel puțin o astfel de instalație de prelucrare utilizată în lanțul de producție se afla în stare de funcționare cel târziu la 23 ianuarie 2008, criteriul unei reduceri minime cu 35 % a emisiilor de gaze cu efect de seră se aplică începând cu 1 aprilie 2013.

3.2. Valori implicite

Directiva conține „valori implicite” pe care operatorii economici le pot utiliza în scopul dovedirii conformității cu criteriul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră⁽¹⁾. Anexa I la prezenta comunicare indică situațiile în care pot fi utilizate valorile implicite, inclusiv situațiile în care pot fi utilizate combinații între valorile implicite dezagregate și valorile efective⁽²⁾.

Valorile implicite pot fi actualizate de către Comisie. Procesul actualizării valorilor-standard este tratat în Comunicarea cu privire la sistemele voluntare și valorile implicite.

Directiva conține și „valori tipice” pentru emisiile de gaze cu efect de seră provenite de la biocarburanți⁽³⁾. Aceste valori nu pot fi utilizate de operatorii economici. Ele pot fi însă utilizate de statele membre în raportul biennial adresat Comisiei și având ca temă progresele în promovarea și utilizarea energiei din surse regenerabile⁽⁴⁾.

3.3. Calculul valorii efective

Valorile efective pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră pot fi utilizate indiferent dacă există sau nu o valoare implicită pentru biocarburantul/biolichidul respectiv. Partea C a anexei V la directivă conține modalitatea de calcul al valorii efective.

Pare superfluă includerea în calcul a elementelor care afectează insesizabil sau care nu afectează deloc rezultatul, cum ar fi substanțele chimice folosite în cantități mici în procesul de prelucrare⁽⁵⁾.

Pentru calculul emisiilor provenite din procesul de cultivare, metoda permite utilizarea valorilor medii (pentru o anumită zonă geografică) ca alternativă la valorile efective⁽⁶⁾. Acest lucru se poate dovedi foarte util pentru materiile prime cărora nu le corespunde nicio valoare implicită și pentru zonele UE în care utilizarea valorilor implicite nu este permisă în cazul anumitor materii prime⁽⁷⁾. Statele membre pot întocmi liste care să conțină aceste valori medii, care pot fi de asemenea încorporate în sistemele voluntare care abordează impactul gazelor cu efect de seră⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Anexa V.

⁽²⁾ Trebuie remarcat că alocarea emisiilor pentru coproduse a fost luată în considerare la calculul valorilor implicite (dezagregate).

⁽³⁾ Anexa V.

⁽⁴⁾ A se vedea articolul 22 alineatul (2).

⁽⁵⁾ Trebuie precizat aici că cifrele pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră se rotunjesc la următorul punct procentual.

⁽⁶⁾ A se vedea anexa V partea C punctul 6.

⁽⁷⁾ A se vedea articolul 19 alineatele (2) și (3).

⁽⁸⁾ A se vedea articolul 18 alineatul (4).

Comisia intenționează să publice pe platforma sa referitoare la transparență exemple adnotate de calcul al valorilor efective, precum și un set de valori-standard derivate din seturile de date utilizate la stabilirea valorilor implicite, care ar putea fi utilizate pentru unii din coeficienții utilizați la calculul valorilor efective.

În anexa II la prezenta comunicare sunt prezentate elemente mai detaliate ale metodei de calcul al impactului gazelor cu efect de seră.

4. RESPECTAREA CRITERIULUI REFERITOR LA TERENURI

Directiva identifică categoriile de teren bogate în biodiversitate⁽⁹⁾. Materiile prime pentru biocarburanți/biolichide nu trebuie să provină de pe aceste terenuri.

Directiva identifică categoriile de teren cu stocuri mari de carbon⁽¹⁰⁾. În cazul terenurilor care se încadrau în această categorie în ianuarie 2008 și acum nu se mai încadrează, este interzisă extracția de materii prime pentru biocarburanți/biolichide.

Directiva permite și exceptarea de la unele dintre aceste criterii, cu condiția prezentării anumitor dovezi.

Dacă terenul aparține mai multor categorii de teren identificate, se aplică toate criteriile relevante. Eligibilitatea pentru o exceptare în temeiul unuia dintre criterii nu dă dreptul la o exceptare de la alte criterii aplicabile.

4.1. Terenurile bogate în diversitate

Materiile prime nu trebuie să provină din păduri primare sau din terenuri împădurite (primare), din zone naturale protejate desemnate ca atare, și nici din pășunile bogate în biodiversitate⁽¹¹⁾. Comisia intenționează să stabilească, în 2010, criteriile și zonele geografice aplicabile în scopul identificării pășunilor care pot fi considerate bogate în diversitate⁽¹²⁾.

În cazul pășunilor nenaturale bogate în biodiversitate, se poate aplica o derogare dacă se prezintă dovezi în sprijinul faptului că recoltarea materiilor prime este necesară pentru conservarea statutului de pășune al zonei. În cazul zonelor naturale protejate, se poate aplica o derogare dacă se prezintă dovezi în sprijinul faptului că producția de materii prime nu afectează scopul în care este protejată zona respectivă⁽¹³⁾. Comisia este la curent cu eforturile depuse de CEN (Comitetul European de Standardizare) în vederea stabilirii tipurilor de dovezi ce trebuie prezentate.

⁽⁹⁾ Articolul 17 alineatul (3).

⁽¹⁰⁾ Articolul 17 alineatele (4) și (5).

⁽¹¹⁾ Articolul 17 alineatul (3).

⁽¹²⁾ Documentele pentru consultarea publică sunt disponibile la adresa: http://ec.europa.eu/energy/renewables/consultations/2010_02_08_biodiverse_grassland_en.htm

⁽¹³⁾ Articolul 17 alineatul (3) litera (b); se aplică atât punctului (i), cât și punctului (ii).

Directiva cuprinde o procedură în temeiul căreia noi zone naturale protejate pot fi luate în considerare ca urmare a unei decizii a Comisiei ⁽¹⁾. În prezent, nu s-a recunoscut nicio astfel de zonă. Informațiile referitoare la deciziile de recunoaștere a zonelor vor fi publicate pe platforma în materie de transparență a Comisiei.

4.2. Terenuri cu stocuri mari de carbon

Materiile prime nu trebuie să provină din zonele umede, din suprafețele dens împădurite, din zonele cu coronament de 10-30 % și nici din turbării, dacă statutul terenului s-a schimbat față de statutul din ianuarie 2008 ⁽²⁾.

Așadar, dacă materia primă provine de pe un teren clasificat ca zonă umedă ⁽³⁾ în ianuarie 2008 și care, la momentul recoltării, are aceeași clasificare, utilizarea acestui tip de materie primă nu încalcă criteriul.

Termenul „statut” se referă la categoriile fizice definite în directivă.

O schimbare a destinației terenurilor neinclusă în acest criteriu trebuie luată totuși în considerare la calculul impactului gazelor cu efect de seră (a se vedea anexa II).

4.2.1. Suprafețele dens împădurite ⁽⁴⁾

Înainte de a trata conceptul de „suprafață dens împădurită”, trebuie amintit că orice schimbare a utilizării terenurilor trebuie luată în considerare la calculul impactului gazelor cu efect de seră ⁽⁵⁾, precum și, probabil, în cadrul altor domenii de politică decât prezenta directivă.

Termenul „suprafață dens împădurită” este definit în directivă ca teren cu copaci mai înalți de cinci metri și un coronament de peste 30 %, sau copaci care pot atinge aceste praguri in situ. El nu include terenul aflat predominant în utilizare agricolă sau intravilană ⁽⁶⁾.

4.2.2. Zonele cu coronament de 10-30 % ⁽⁷⁾

În cazul terenurilor asemănătoare suprafețelor dens împădurite, dar care au un coronament între 10-30 %, se poate aplica o derogare dacă sunt prezentate dovezi în sprijinul faptului că impactul gazelor cu efect de seră ⁽⁸⁾, inclusiv modificări ale stocului de carbon din zona respectivă începând cu ianuarie 2008, nu depășește pragul aplicabil criteriului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră.

⁽¹⁾ Articolul 17 alineatul (3) litera (b) punctul (ii).

⁽²⁾ Articolul 17 alineatul (4) și articolul 17 alineatul (5).

⁽³⁾ Articolul 17 alineatul (4) litera (a).

⁽⁴⁾ Articolul 17 alineatul (4) litera (b).

⁽⁵⁾ A se vedea anexa II la prezenta comunicare.

⁽⁶⁾ În acest context, terenul cu utilizare agricolă se referă la arboreturile din sistemele de producție agricolă, precum plantațiile de pomi fructiferi, plantațiile de palmieri de ulei și sistemele agroforestiere când culturile sunt crescute sub coronament.

⁽⁷⁾ Articolul 17 alineatul (4) litera (c).

⁽⁸⁾ Anexa V partea C.

4.2.3. Turbării ⁽⁹⁾

În cazul biocarburanților/biolichidelor produse din biomasa cultivată pe terenuri clasificate drept turbării în ianuarie 2008, se poate aplica o derogare dacă se dovedește că:

— solul a fost complet drenat în ianuarie 2008; sau

— solul nu a mai fost drenat din ianuarie 2008.

Aceasta înseamnă că, în cazul turbărilor parțial drenate în ianuarie 2008, o drenare ulterioară mai adâncă, care afectează solul ce nu a fost încă drenat complet, ar reprezenta o încălcare a criteriului.

Turba nu este considerată biomasă ⁽¹⁰⁾.

4.3. Atestarea conformării

Atestarea conformării cu criteriul legat de teren poate fi făcută în mai multe moduri, cum ar fi fotografiile aeriene, imaginile din satelit, hărțile, datele/inregistrările cadastrale ⁽¹¹⁾ și releveurile de teren.

Dovezile pot fi „pozitive” sau „negative”.

De exemplu, respectarea criteriului de „pădure primară” poate fi demonstrată prin:

— o fotografie aeriană a terenului, din care să rezulte că acesta este plantat cu trestie de zahăr (dovadă pozitivă); sau

— o hartă a tuturor pădurilor primare din regiune, din care să reiasă că terenul respectiv se situează în afara acestor păduri (dovadă negativă).

Criteriile se referă la statutul terenului în ianuarie 2008. Însă folosirea unor dovezi anterioare nu este exclusă. Dacă se demonstrează că un teren era cultivat cu puțin înainte de 2008 (de exemplu, în 2005), aceasta se poate considera ca o dovadă suficientă a conformării, integrale sau parțiale, cu criteriile referitoare la terenuri.

Comisia intenționează să publice, pe platforma sa în materie de transparență, îndrumări adresate operatorilor economici în scopul identificării categoriilor de terenuri avute în vedere.

⁽⁹⁾ Articolul 17 alineatul (5).

⁽¹⁰⁾ A se vedea articolul 2.

⁽¹¹⁾ De exemplu, Sistemul Integrat de Administrare și Control (IACS) pentru politica agricolă comună a UE.

5. REGULI DE CONTABILIZARE APLICABILE BIOCARBURANȚILOR

5.1. Contabilizarea carburanților care provin parțial din surse neregenerabile

Anumiți carburanți sunt doar parțial compuși din materii regenerabile. În cazul unora dintre aceștia, precum ETBE, anexa III la directivă indică procentajul de carburant provenit din surse regenerabile, în scopul contabilizării legate de realizarea obiectivelor⁽¹⁾. Pentru carburanții care nu figurează în anexa III, inclusiv cei produși în cadrul unor procese flexibile în urma cărora nu rezultă totdeauna produse cu același mix de surse, se aplică prin analogie regula aplicabilă electricității generate în instalații multicarburant: „contribuția fiecărei surse de energie se calculează pe baza conținutului său de energie”⁽²⁾.

În scopul respectării criteriului de sustenabilitate referitor la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, partea carburanților derivată din biomasă, menționată la alineatul anterior, trebuie să respecte pragul corespunzător. Pentru unii carburanți, precum ETBE, directiva indică valori implicite.

Procentajele din anexa III la directivă se aplică și la determinarea necesității de a se indica, la punctele de vânzare a carburanților, dacă aceștia au în compoziție și biocarburanți⁽³⁾. De exemplu, benzina cu un conținut de 20 % ETBE nu necesită o indicație specială pentru că mai puțin de 10 % din conținutul de carburanți provine din surse regenerabile.

5.2. Biocarburanți cu contabilizare dublă

Anumiți biocarburanți se contabilizează dublu în scopul demonstrării respectării obiectivului de 10 % pentru ponderea energiei în toate formele de transport în 2020 și pentru respectarea obligațiilor naționale în ceea ce privește energia din surse regenerabile⁽⁴⁾. Toți ceilalți biocarburanți se contabilizează simplu. Dacă biocarburanții sunt produși numai parțial din materii care se contabilizează dublu, contabilizarea dublă se aplică numai respectivei părți a biocarburantului⁽⁵⁾.

Printre biocarburanții care se contabilizează dublu se numără cei proveniți din deșeuri și reziduuri.

În directivă nu există definiții pentru „deșeuri” sau „reziduuri”. Comisia este de părere că aceste concepte trebuie interpretate conform obiectivelor directivei:

- pentru contabilizarea dublă: diversificarea materiilor prime⁽⁶⁾;
- pentru metoda referitoare la gazele cu efect de seră: nu se alocă emisii coproduselor nevizate de producție, cum ar fi paie, în cazul producției de grâu⁽⁷⁾.

În acest context, „deșeuri” înseamnă orice substanță sau obiect pe care deținătorul îl aruncă sau are intenția sau obligația să îl arunce⁽⁸⁾. Materiile prime modificate intenționat pentru a fi contabilizate ca deșeuri (de exemplu, prin adăugarea de deșeuri la o materie care nu este deșeu) nu sunt considerate valabile.

În acest context, reziduurile pot include:

- reziduuri din agricultură, acvacultură, pescărie și silvicultură; precum și
- reziduuri de prelucrare.

Reziduul de prelucrare este o substanță care nu echivalează cu produsul sau produsele finale vizate direct de un proces de producție, nu reprezintă un obiectiv principal al procesului de producție, iar procesul nu a fost modificat în mod intenționat pentru a-l produce.

Printre astfel de reziduuri se numără și glicerina brută, smoala de ulei de tal și gunoiul de grajd.

⁽¹⁾ Articolul 5 alineatul (5).

⁽²⁾ Articolul 5 alineatul (3).

⁽³⁾ Articolul 21 alineatul (1).

⁽⁴⁾ Articolul 21 alineatul (2).

⁽⁵⁾ Această parte este partea fizică („sistemul de bilanț masic” pentru criteriile de durabilitate nu se aplică acestei dispoziții).

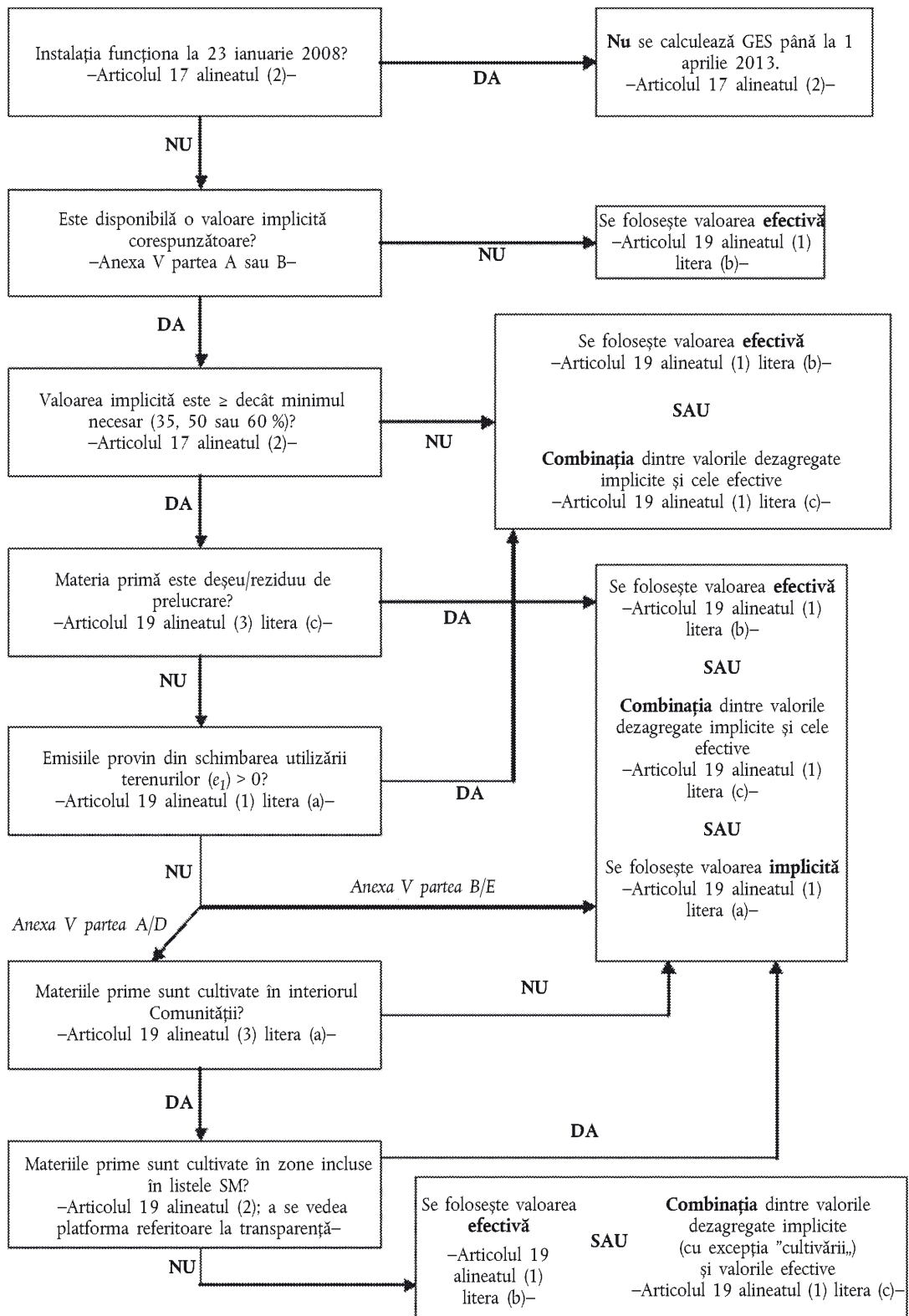
⁽⁶⁾ A se vedea considerentul 89 din Directiva privind energia din surse regenerabile.

⁽⁷⁾ A se vedea anexa V partea C punctul 18.

⁽⁸⁾ Inclusiv materiile care trebuie retrase de pe piață din motive de sănătate sau siguranță.

ANEXA I

Metode de calcul al impactului gazelor cu efect de seră

ANEXA II

Metodă de calcul al impactului gazelor cu efect de seră: elemente suplimentare

Reducerea emisiilor datorate acumulării carbonului în sol cu ajutorul unei gestionări agricole îmbunătățite (anexa V, partea C, punctul 1)

„Gestionarea agricolă îmbunătățită” poate să includă practici precum:

- reducerea sau eliminarea cultivării solului;
- îmbunătățirea rotațiilor culturilor și/sau a culturilor de acoperire, inclusiv gestionarea reziduurilor de cultură;
- o mai bună gestionare a îngrășământului și a gunoii de grajd;
- utilizarea amelioratorilor de sol (precum compostul).

Reducerea emisiilor provenite din aceste îmbunătățiri poate fi luată în considerare dacă se face dovada unei creșteri a cantității de carbon din sol, sau dacă se poate face dovada solidă și verificabilă că aceasta ar fi crescut, în perioada în care materiile prime respective au fost cultivate ⁽¹⁾.

Reducerea emisiilor sub raportul formulei $g\ CO_{2eq}/MJ$ poate fi calculată cu ajutorul unei formule similare celei de la punctul 7 al metodei, înlocuindu-se împărțitorul „20” cu perioada (în ani) de cultivare a recoltelor respective.

Cultivarea (punctul 6)

Datele/variabilele care afectează emisiile provenite din procesul de cultivare vizează în general semințele, carburanții, îngrășămintele, pesticidele, randamentul și emisiile de N_2O generate de suprafețele cultivate. Ciclul scurt de absorbție a dioxidului de carbon la plante nu este luat în considerare aici; pentru echilibrare, emisiile provenite de la carburantul aflat în uz nu sunt luate în considerare la punctul 13.

Metoda pentru „cultivare” permite – ca alternativă la valorile efective – utilizarea valorilor medii pentru zonele geografice mai mici decât cele utilizate la calculul valorilor implicite. Valorile implicite au fost calculate la nivel global, cu o singură excepție. Cu toate acestea, în UE, directiva restricționează utilizarea lor. Restricțiile acționează la nivelul zonelor NUTS 2 ⁽²⁾. Rezultă deci că, în UE, valorile medii trebuie să vizeze zonele NUTS 2 sau un nivel mai rafinat. Se deduce logic că un nivel echivalent ar fi de dorit și în afara UE.

Emisiile de N_2O (punctul 6)

Metoda IPCC este o metodă bună de luare în calcul a emisiilor de N_2O din sol, inclusiv a emisiilor descrise în această metodă ca fiind atât „directe”, cât și „indirecte” ⁽³⁾. Operatorii economici ar putea utiliza toate cele trei niveluri ale IPCC. Nivelul 3, care se bazează pe măsurători și/sau modelare detaliate, pare mai relevant pentru calculul valorilor „regionale” de cultivare (a se vedea secțiunea 3.3 din prezenta comunicare) decât pentru alte calcule ale valorilor reale.

Schimbarea utilizării terenurilor (punctele 7 și 10)

Schimbarea utilizării terenurilor trebuie interpretată ca făcând referire la schimbările în ceea ce privește acoperirea solurilor între cele șase categorii de teren utilizate de IPPC (teren forestier, pășune, teren agricol, zone umede, așezări și alte tipuri de teren), la care se adaugă o a șaptea categorie de culturi perene, respectiv culturi multianuale ale căror tulpină nu este recoltată anual, cum este cazul crângurilor cu rotație rapidă și a palmierilor de ulei ⁽⁴⁾. Aceasta înseamnă, de exemplu, că o schimbare de la pășune în teren agricol reprezintă o schimbare a utilizării terenului, în vreme ce o schimbare de la o cultură (porumb, de exemplu) la alta (rașiță, de exemplu) nu se încadrează în această categorie. Terenurile agricole includ părloagele (adică terenurile lăsate neutilizate unul sau mai mulți ani înainte de a fi recultivate). Schimbarea activităților de gestionare, lucratul solului și aportul de gunoi de grajd nu sunt considerate schimbări ale utilizării terenului.

⁽¹⁾ Una dintre dovezi este măsurarea carbonului din sol printr-o primă măsurare înainte de cultivare și prin măsurători ulterioare la intervale regulate de câțiva ani. În acest caz, înainte de cea de a doua măsurătoare, se estimează creșterea carbonului din sol având la bază elemente științifice. După cea de a doua măsurătoare, măsurătorile ar constitui baza pentru determinarea existenței unei creșteri a carbonului din sol și a amplitudinii acestei creșteri.

⁽²⁾ Articolul 19 alineatele (2) și (3). Aceste regiuni sunt specificate în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1059/2003. Hărțile interactive ale regiunilor sunt disponibile la adresa: http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nuts/home_regions_en.html

⁽³⁾ A se vedea Orientările IPCC pentru inventarele naționale de gaze cu efect de seră, volumul 4, capitolul 11, http://www.ipcc-nggip.iges.or.jp/public/2006gl/pdf/4_Volume4/V4_11_Ch11_N2O&CO2.pdf

⁽⁴⁾ Din cauza faptului că acest tip de teren are atât caracteristici de teren agricol, cât și caracteristici de teren forestier.

Orientările pentru calculul stocurilor de carbon din sol ⁽¹⁾ furnizează detalii referitoare la aceste calcule. Comisia intenționează să publice pe platforma sa în materie de transparență un exemplu adnotat pentru calculul emisiilor provenite din modificări ale stocurilor de carbon provocate de schimbarea utilizării terenurilor.

Intensitatea emisiilor generate de rețelele electrice (punctul 11)

Directiva prevede utilizarea intensității medii a emisiilor pentru o „regiune definită”. În cazul UE, cea mai logică alegere este întregul teritoriu al UE. În cazul țărilor terțe, unde rețelele sunt adesea mai puțin interconectate în afara frontierelor naționale, media națională pare a fi cea mai bună alegere.

Alocare energetică (punctele 17 și 18)

Puterea calorifică inferioară utilizată la aplicarea acestei reguli trebuie să fie cea a întregului (co)produs, nu numai, de exemplu, cea a părții uscate din acesta. Totuși, în multe cazuri, mai ales în legătură cu produse aproape uscate, aceasta din urmă poate oferi un rezultat echivalent cu o aproximare adecvată.

Deoarece căldura nu are o putere calorifică inferioară, nu îi pot fi alocate emisii pe această bază.

Nu se alocă emisii reziduurilor agricole și reziduurilor de prelucrare, deoarece se consideră că acestea au zero emisii până la punctul de colectare ⁽²⁾, și nici deșeurilor. Mai multe detalii despre deșeuri și reziduuri sunt prezentate în secțiunea 5.2.

Alocarea se aplică direct după ce un coprodus (o substanță care în mod normal poate fi depozitată sau comercializată) și un biocarburant/biolichid/produs intermediar sunt obținute ca urmare a unui procedeu de producție. Acestei etape îi poate urma o prelucrare „în aval”, în cazul oricărui produs din cele două. Însă, dacă prelucrarea în aval a co(produselor) respective este legată (prin bucle de retur materiale sau energetice) de o componentă în amonte a procesului de prelucrare, sistemul este considerat „rafinărie” ⁽³⁾ și alocarea se aplică la punctele în care produsele nu mai sunt supuse niciunui proces în aval legat prin bucle de retur materiale sau energetice de o componentă în amonte a procesului de prelucrare.

Energia electrică obținută din cogenerare (CHP – combined heat and power) (punctul 16)

Regula generală de alocare de la punctul 17 nu se aplică energiei electrice obținută din cogenerarea care utilizează 1. carburanți fosili; 2. bioenergie (care nu este un coprodus al aceluiași proces); sau 3. reziduuri agricole, chiar dacă sunt un coprodus al aceluiași proces. În schimb, se aplică regula de la punctul 16, după cum urmează:

- (a) dacă CHP furnizează căldură nu numai pentru producția de biocarburanți/biolichide, ci și în alte scopuri, amplexarea cogenerării se reduce ipotetic, în scopul efectuării calculului, la amplexarea necesară furnizării exclusiv a căldurii necesare pentru producția de biocarburanți/biolichide. Producție de electricitate primară obținută din cogenerare se reduce ipotetic și proporțional;
- (b) după această ajustare ipotetică și după acoperirea eventualelor nevoi interne reale de electricitate, se alocă cantității restante de electricitate un credit de gaz cu efect de seră care trebuie scăzut din emisiile rezultate în urma prelucrării;
- (c) valoarea acestui beneficiu este egală cu emisiile generate pe durata ciclului de viață care îi pot fi atribuite producției unei cantități egale de electricitate pornind de la același tip de carburant într-o centrală electrică.

Carburant fosil de referință (punctul 19)

Carburantul fosil de referință care trebuie utilizat în prezent în cazul biocarburanților are valoarea de 83,8 g CO_{2eq}/MJ. Această valoare va fi înlocuită de „cele mai recente emisii medii reale generate de componenta fosilă a benzinei și motorinei în Comunitate” atunci când informațiile respective vor fi furnizate de rapoartele depuse în temeiul Directivei privind calitatea combustibililor ⁽⁴⁾.

Raportarea trebuie să se facă anual, începând cu raportarea pentru 2011. Comisia va publica, pe platforma sa în materie de transparență, noua valoare pentru carburantul fosil de referință, dacă aceasta va putea fi calculată, însoțită de o dată de la care valoarea poate fi considerată „disponibilă” și trebuie folosită. Comisia va lua în considerare ultima actualizare de acest fel în următoarea modificare a valorilor standard și implicite din directivă.

⁽¹⁾ JO L 151, 17.6.2010, p. 19.

⁽²⁾ Prin analogie, când aceste materii sunt folosite ca materii prime, ele sunt considerate ca având emisii zero la punctul de colectare.

⁽³⁾ A se vedea anexa V, partea C, punctul 18, ultimul paragraf.

⁽⁴⁾ În temeiul articolului 7a din Directiva privind calitatea combustibililor, furnizorii de carburant sau de energie (pentru utilizare la transportul rutier) desemnați de statele membre trebuie să raporteze autorităților desemnate cu privire la: 1. volumul total de carburant sau de energie din fiecare tip furnizat, indicându-se unde a fost achiziționat și originea sa; și 2. emisiile de gaze cu efect de seră pe durata ciclului de viață pe unitate de energie.

Non-opoziție la o concentrare notificată
(Cazul COMP/M.5866 – Sun Capital/Beauty Business)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2010/C 160/03)

La data de 15 iunie 2010, Comisia a decis să nu se opună concentrării notificate menționate mai sus și să o declare compatibilă cu piața comună. Prezenta decizie se bazează pe articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului. Textul integral al deciziei este disponibil doar în limba engleză și va fi făcut public după ce vor fi eliminate orice secrete de afaceri pe care le-ar putea conține. Va fi disponibil:

- pe site-ul internet al Direcției Generale Concurență din cadrul Comisiei, la secțiunea consacrată concentrărilor (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Acest site internet oferă diverse facilități care permit identificarea deciziilor de concentrare individuale, inclusiv întreprinderea, numărul cazului, data și indexurile sectoriale,
 - în format electronic, pe site-ul internet EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) cu numărul de document 32010M5866. EUR-Lex permite accesul on-line la legislația europeană.
-

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

18 iunie 2010

(2010/C 160/04)

1 euro =

Moneda	Rata de schimb	Moneda	Rata de schimb
USD dolar american	1,2372	AUD dolar australian	1,4249
JPY yen japonez	112,12	CAD dolar canadian	1,2723
DKK coroana daneză	7,4398	HKD dolar Hong Kong	9,6309
GBP lira sterlină	0,83570	NZD dolar neozelandez	1,7588
SEK coroana suedeză	9,5599	SGD dolar Singapore	1,7170
CHF franc elvețian	1,3745	KRW won sud-coreean	1 490,51
ISK coroana islandeză		ZAR rand sud-african	9,3263
NOK coroana norvegiană	7,8615	CNY yuan renminbi chinezesc	8,4454
BGN leva bulgărească	1,9558	HRK kuna croată	7,2010
CZK coroana cehă	25,733	IDR rupia indoneziană	11 328,86
EEK coroana estoniană	15,6466	MYR ringgit Malaiezia	4,0221
HUF forint maghiar	280,05	PHP peso Filipine	56,783
LTL litas lituanian	3,4528	RUB rubla rusească	38,3840
LVL lats leton	0,7076	THB baht thailandez	40,091
PLN zlot polonez	4,0675	BRL real brazilian	2,2000
RON leu românesc nou	4,2400	MXN peso mexican	15,5454
TRY lira turcească	1,9290	INR rupie indiană	57,1220

(¹) Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

Decizie privind măsura de reorganizare referitoare la societatea ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA

(Notă publicată în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2001/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 martie 2001 privind reorganizarea și lichidarea întreprinderilor de asigurare)

(2010/C 160/05)

Societatea de asigurare	ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA. Viale Nazario Sauro 14 20124 Milano MI ITALIA
Data, intrarea în vigoare și natura deciziei	Măsura ISVAP nr. 2795 din 14 aprilie 2010 – desemnarea unui comisar pentru administrarea provizorie în sensul articolului 230 din Decretul legislativ nr. 209/2005
Autoritățile competente	ISVAP Via del Quirinale 21 00187 Roma RM ITALIA
Autoritatea de control	ISVAP Via del Quirinale 21 00187 Roma RM ITALIA
Comisarul desemnat	Dott. Angelo Cremonese Viale Nazario Sauro 14 20124 Milano MI ITALIA
Legea aplicabilă	Italia Articolul 230 din Decretul legislativ nr. 209/2005

Prin măsura ISVAP nr. 2795 din 14 aprilie 2010, Angelo Cremonese a fost desemnat, în sensul articolului 230 din Decretul legislativ nr. 209 din 7 septembrie 2005, drept comisar pentru administrarea provizorie a ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA, cu sediul la Milano, Viale Nazario Sauro 14, pentru o durată maximă de două (2) luni începând din data adoptării prezentei măsuri. Prin urmare, competențele organismelor administrative și de control ale societății se suspendă.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII
COMERCIALE COMUNE

COMISIA EUROPEANĂ

Aviz de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de dale de ceramică originare
din Republica Populară Chineză

(2010/C 160/06)

Comisia a primit o plângere în temeiul articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în care se afirmă că importurile de dale de ceramică originare din Republica Populară Chineză fac obiectul unui dumping și provoacă astfel un prejudiciu important industriei din Uniune.

1. Plângerea

Plângerea a fost introdusă la data de 7 mai 2010 de către Federația europeană a producătorilor de dale de ceramică (denumită în continuare „reclamantul”), în numele producătorilor care reprezintă o proporție majoră, în acest caz peste 30 % din totalul producției de dale de ceramică din Uniune.

2. Produsul care face obiectul anchetei

Produsul care face obiectul prezentei anchete este reprezentat de plăci și dale din ceramică pentru pavaj sau pentru acoperit pereții, lăcuite și nelăcuite, smălțuite și nesmălțuite; cuburi, blocuri și articole similare din ceramică pentru mozaicuri, lăcuite și nelăcuite, smălțuite și nesmălțuite, chiar pe suport (denumit în continuare „produsul care face obiectul anchetei”).

3. Prezumția de dumping⁽²⁾

Produsul despre care se pretinde că ar face obiectul unui dumping este produsul care face obiectul anchetei, originar din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „țara în cauză”), încadrat în prezent la codurile NC 6907 10 00, 6907 90 10, 6907 90 91, 6907 90 93, 6907 90 99, 6908 10 10, 6908 10 90, 6908 90 11, 6908 90 21,

6908 90 29, 6908 90 31, 6908 90 51, 6908 90 91, 6908 90 93, 6908 90 99. Aceste coduri NC sunt menționate doar cu titlu informativ.

Întrucât, având în vedere dispozițiile articolului 2 alineatul (7) din regulamentul de bază, Republica Populară Chineză este considerată o țară fără economie de piață, reclamantul a stabilit valoarea normală pentru importurile din Republica Populară Chineză pe baza prețului practicat într-o țară terță cu economie de piață, și anume Statele Unite ale Americii. Presumția de dumping se bazează pe comparația dintre valoarea normală, astfel calculată, și prețul de export (la nivel franco fabrică) al produsului care face obiectul anchetei practicat la exportul către Uniune.

Calculate pe această bază, marjele de dumping pentru țara exportatoare în cauză sunt considerabile.

4. Presumția de prejudiciu

Reclamantul a adus elemente de probă potrivit cărora importurile produsului care face obiectul anchetei din țara în cauză au crescut în mod global, atât în valoare absolută, cât și în ceea ce privește cota de piață.

Elementele de probă *prima facie* furnizate de reclamant arată că volumul și prețurile produsului importat care face obiectul anchetei au avut, pe lângă alte consecințe, un impact negativ asupra cantităților vândute și asupra cotei de piață deținute de industria Uniunii, generând efecte negative semnificative asupra performanței globale a industriei Uniunii.

5. Procedura

După ce a constatat, în urma consultării comitetului consultativ, că plângerea a fost introdusă de către sau în numele industriei din Uniune și că există suficiente elemente de probă care să justifice deschiderea unei proceduri, Comisia deschide, prin prezentul aviz, o anchetă în temeiul articolului 5 din regulamentul de bază.

⁽¹⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 51.

⁽²⁾ Dumpingul este practica vânzării unui produs destinat exportului (denumit în continuare „produsul în cauză”) la un preț aflat sub „valoarea normală” a acestuia. Valoarea normală se stabilește, în mod normal, la nivelul unui preț comparabil practicat pentru produsul „similar” pe piața internă a țării exportatoare. Prin termenul „produs similar” se înțelege un produs care este asemănător în toate privințele cu produsul în cauză sau, în absența unui astfel de produs, un produs care se aseamănă foarte mult cu produsul în cauză.

Ancheta va determina dacă produsul care face obiectul anchetei originar din țara în cauză face obiectul unui dumping și dacă acesta a provocat un prejudiciu industriei Uniunii. În cazul în care concluziile sunt afirmative, ancheta va examina dacă instaurarea de măsuri nu ar fi împotriva interesului Uniunii.

5.1. Procedura de determinare a dumpingului

Producătorii-exportatori⁽³⁾ ai produsului care face obiectul anchetei din țara în cauză sunt invitați să participe la ancheta Comisiei.

5.1.1. Anchetarea producătorilor-exportatori

5.1.1.1. Țări pentru care se poate aplica eşantionarea, și anume țări cu un număr mare de producători-exportatori

(a) Eşantionarea

Având în vedere numărul potențial mare de producători-exportatori din țara în cauză implicați în această procedură și pentru a finaliza ancheta în termenul de statutare, Comisia poate limita ancheta la un număr rezonabil de producători-exportatori care vor fi anchetați prin selectarea unui eşantion (acest proces este, de asemenea, denumit „eşantionare”). Eşantionarea se va efectua în conformitate cu articolul 17 din regulamentul de bază.

Pentru a permite Comisiei să decidă dacă eşantionarea este necesară și, în caz afirmativ, să determine componența eşantionului, toți producătorii-exportatori sau reprezentanții care acționează în numele lor sunt invitați să se facă cunoscuți Comisiei. Părțile trebuie să procedeze astfel în termen de 15 zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în lipsa unor dispoziții contrare, furnizând Comisiei următoarele informații privind societatea sau societățile acestora:

- numele, adresa, adresa de e-mail, numerele de telefon și de fax și persoana de contact;
- cifra de afaceri, exprimată în moneda locală, și volumul, exprimat în m², pentru produsul care face obiectul anchetei vândut la export către Uniune, în perioada cuprinsă între 1 aprilie 2009 și 31 martie 2010 (denumită în continuare perioada de anchetă sau „PA”), pentru fiecare dintre cele 27 de state membre⁽⁴⁾ luate separat și în total;
- cifra de afaceri, exprimată în moneda locală, și volumul, exprimat în m², pentru produsul care face obiectul anchetei vândut pe piața internă, în perioada cuprinsă între 1 aprilie 2009 și 31 martie 2010;

⁽³⁾ Un producător-exportator înseamnă orice societate din țara în cauză care produce și exportă produsul care face obiectul anchetei pe piața Uniunii, fie direct, fie prin terți, inclusiv prin orice societate afiliată implicată în producția, vânzările pe piața internă sau exporturile produsului în cauză. Exportatorii care nu sunt producători nu au, în mod normal, dreptul de a beneficia de un nivel individual al taxei.

⁽⁴⁾ Cele 27 de state membre ale Uniunii Europene sunt: Austria, Belgia, Bulgaria, Republica Cehă, Cipru, Danemarca, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Irlanda, Italia, Letonia, Lituania, Luxemburg, Malta, Polonia, Portugalia, Regatul Unit, România, Slovacia, Slovenia, Spania, Suedia, Țările de Jos și Ungaria.

— descrierea exactă a activităților la scară mondială ale societății în legătură cu produsul care face obiectul anchetei;

— denumirile și descrierea exactă a activităților tuturor societăților afiliate⁽⁵⁾ care participă la producerea și/sau vânzarea produsului care face obiectul anchetei (la export și/sau pe piața internă);

— orice alte informații relevante care ar putea ajuta Comisia la selectarea eşantionului.

De asemenea, producătorii-exportatori ar trebui să indice dacă, în cazul în care nu sunt selectați pentru a face parte din eşantion, ar dori să primească un chestionar și alte formulare de cerere în scopul de a le completa și, astfel, să solicite calcularea unei marje individuale de dumping în conformitate cu secțiunea (b) de mai jos.

Prin comunicarea informațiilor de mai sus, societatea își exprimă acordul cu privire la eventuala sa includere în eşantion. În cazul în care societatea este selectată pentru a face parte din eşantion, aceasta va trebui să completeze un chestionar și să accepte o vizită de verificare a răspunsurilor sale la fața locului (denumită în continuare „verificarea la fața locului”). Dacă societatea afirmă că nu este de acord cu o eventuală includere a sa în eşantion, se va considera că aceasta nu a cooperat la anchetă. Concluziile Comisiei în cazul producătorilor-exportatori care nu cooperează la anchetă sunt stabilite pe baza datelor disponibile, iar rezultatul anchetei poate fi mai puțin favorabil celei părți decât în cazul în care aceasta ar fi cooperat.

Pentru a obține informațiile necesare pentru determinarea componenței eşantionului de producători-exportatori, Comisia va contacta, de asemenea, autoritățile din țara în cauză și poate contacta și orice alte asociații de producători-exportatori cunoscute.

Toate părțile interesate care doresc să transmită orice alte informații relevante privind determinarea componenței eşantionului, în afara informațiilor cerute mai sus, trebuie să le comunice în termen de 21 de zile de la publicarea prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în lipsa unor dispoziții contrare.

⁽⁵⁾ În conformitate cu articolul 143 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei referitor la punerea în aplicare a Codului vamal comunitar, persoanele sunt considerate a fi legate între ele numai dacă: (a) una dintre ele face parte din conducerea sau consiliul de administrație al întreprinderii celeilalte persoane și reciproc; (b) acestea au, din punct de vedere juridic, calitatea de asociați; (c) una este angajatul celeilalte; (d) oricare dintre aceste persoane posedă, controlează sau deține direct sau indirect 5 % sau mai mult din acțiunile sau părțile emise cu drept de vot de ambele persoane; (e) una dintre ele o controlează pe cealaltă, direct sau indirect; (f) ambele sunt controlate direct sau indirect de către o a treia persoană; (g) împreună controlează direct sau indirect o a treia persoană; sau (h) sunt membre ale aceleiași familii. Persoanele se consideră ca aparținând aceleiași familii numai dacă sunt legate prin oricare dintre următoarele relații: (i) soț și soție; (ii) ascendenți și descendenți, în linie directă de gradul I; (iii) frați și surori (buni, consangvini și uterini); (iv) ascendenți și descendenți, în linie directă de gradul II; (v) unchi sau mătușă și nepot sau nepoată; (vi) socri și ginere sau noră; (vii) cumnați și cumnate. (JO L 253, 11.10.1993, p. 1). În acest context, prin „persoană” se înțelege orice persoană fizică sau juridică.

Dacă este necesar un eşantion, producătorii-exportatori pot fi selectați pe baza celui mai mare volum reprezentativ de exporturi către Uniune care poate fi examinat în mod rezonabil pe parcursul perioadei disponibile. Toți producătorii-exportatori cunoscuți, autoritățile țării exportatoare și asociațiile de producători-exportatori vor fi informați de către Comisie, prin intermediul autorităților țării exportatoare, dacă este cazul, cu privire la societățile selectate în eşantion.

Toți producătorii-exportatori care au fost selectați în eşantion vor trebui să transmită un chestionar completat în termen de 37 de zile de la data notificării selecției eşantionului, în lipsa unor dispoziții contrare.

Societățile care au fost de acord cu posibila lor includere în eşantion, dar nu au fost selectate în eşantion, sunt considerate a fi cooperante (denumite în continuare „producători-exportatori cooperanți neincluși în eşantion”). Fără a aduce atingere secțiunii (b) de mai jos, taxa antidumping care poate fi aplicată importurilor de la producătorii-exportatori cooperanți neincluși în eşantion nu va depăși marja de dumping medie ponderată stabilită pentru producătorii-exportatori incluși în eşantion.

(b) Marja de dumping individuală pentru societățile neincluse în eşantion

Producătorii-exportatori cooperanți neincluși în eşantion pot solicita, în temeiul articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, stabilirea de către Comisie a marjelor de dumping individuale (denumite în continuare „marje de dumping individuale”). Producătorii-exportatori care doresc să solicite o marjă de dumping individuală trebuie să solicite un chestionar și alte formulare de cerere, în conformitate cu secțiunea (a) de mai sus și să le returneze completate în mod corespunzător în termenele prevăzute mai jos. Chestionarul completat trebuie să fie transmis în termen de 37 de zile de la data notificării selecției eşantionului, în lipsa unor dispoziții contrare. Trebuie subliniat faptul că, pentru ca marjele de dumping individuale să poată fi stabilite de către Comisie pentru producătorii-exportatori respectivi din țara fără economie de piață, trebuie dovedit faptul că aceștia îndeplinesc criteriile pentru a li se acorda tratamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață (denumit în continuare „TEP”) sau cel puțin tratamentul individual (denumit în continuare „TI”), astfel cum se specifică în secțiunea 5.1.2.2 de mai jos.

Cu toate acestea, producătorii-exportatori care solicită o marjă de dumping individuală trebuie să cunoască faptul că, totuși, Comisia poate decide să nu calculeze o marjă individuală de dumping pentru aceștia, dacă, de exemplu, numărul producătorilor-exportatori este atât de ridicat încât o analiză individuală ar complica în mod inutil procedura și ar împiedica finalizarea la termen a anchetei.

5.1.2. Procedura cu privire la producătorii-exportatori din țara în cauză fără economie de piață

5.1.2.1. Alegerea unei țări cu economie de piață

Sub rezerva dispozițiilor din secțiunea 5.1.2.2. de mai jos, în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regula-

mentul de bază, în cazul importurilor din Republica Populară Chineză, valoarea normală trebuie stabilită pe baza prețului sau a valorii construite într-o țară terță cu economie de piață. În acest scop, Comisia alege o țară terță cu economie de piață relevantă. Comisia a ales în mod provizoriu Statele Unite ale Americii. Părțile interesate sunt invitate să-și prezinte observațiile privind oportunitatea acestei alegeri în termen de 10 zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

5.1.2.2. Tratatamentul producătorilor-exportatori din țara în cauză fără economie de piață

În conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază, producătorii-exportatori individuali din țara în cauză, care consideră că, în cazul lor, condițiile unei economii de piață prevalează în ceea ce privește producerea și vânzarea produsului care face obiectul anchetei, pot transmite o cerere motivată corespunzător în acest sens (denumită în continuare „cerere de acordare a tratamentului de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață”). Tratatamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață (TEP) va fi acordat dacă cererea de acordare a TEP arată că sunt îndeplinite criteriile prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază⁽⁶⁾. Marja de dumping a producătorilor-exportatori cărora li s-a acordat tratamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață va fi calculată, în măsura posibilităților și fără a aduce atingere utilizării datelor disponibile în temeiul articolului 18 din regulamentul de bază, prin utilizarea valorii normale și a prețurilor lor de export, în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază.

Producătorii-exportatori individuali din țara în cauză pot să solicite, de asemenea sau ca alternativă, tratament individual (TI). Pentru a beneficia de TI, producătorii-exportatori trebuie să demonstreze că îndeplinesc criteriile enumerate la articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază⁽⁷⁾. Marja de dumping a producătorilor-exportatori care au beneficiat de TI va fi calculată pe baza propriilor prețuri de export. Valoarea normală pentru producătorii-exportatori care au beneficiat de TI va fi bazată pe valorile stabilite pentru țara terță cu economie de piață, aleasă astfel cum s-a subliniat anterior.

(6) Producătorii-exportatori trebuie să demonstreze în special că: (i) deciziile comerciale și costurile sunt rezultatul condițiilor de piață, fără o intervenție semnificativă a statului; (ii) întreprinderile utilizează un singur set clar de evidențe contabile de bază, care fac obiectul unui audit independent în conformitate cu standardele internaționale de contabilitate și care sunt utilizate în toate scopurile; (iii) nu există distorsiuni semnificative moștenite de la precedentul sistem de economie planificată; (iv) legile privind falimentul și proprietatea garantează stabilitatea și securitatea juridică și (v) operațiunile de schimb valutar se efectuează la cursurile pieței.

(7) Producătorii-exportatori trebuie să demonstreze în special că: (i) în cazul unor întreprinderi controlate total sau parțial de străini sau în cazul asociațiilor în participațiune, exportatorii sunt liberi să repatrieze capitalurile și profiturile; (ii) prețurile de export, cantitățile exportate, precum și condițiile și modalitățile de vânzare se stabilesc în mod liber; (iii) majoritatea acțiunilor aparțin unor persoane private. Funcționarii publici care fac parte din Consiliul de administrație sau care dețin funcții cheie de conducere sunt în minoritate sau întreprinderea este, totuși, suficient de independentă de intervenția statului; (iv) operațiunile de schimb valutar sunt efectuate la cursul de schimb al pieței și (v) intervenția statului nu este de natură a permite circumvenția măsurilor în cazul în care exportatorii individuali beneficiază de niveluri diferite ale taxei.

(a) Tratatamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață (TEP)

Comisia va trimite formulare de cerere de acordare a TEP tuturor producătorilor-exportatori din țara în cauză care au fost incluși în eșantion, precum și producătorilor-exportatori cooperanți neincluși în eșantion care doresc să solicite o marjă de dumping individuală, oricăror asociații de producători-exportatori cunoscute, precum și autorităților din țara în cauză.

Toți producătorii-exportatori care cer TEP trebuie să transmită un formular de cerere de acordare a TEP completat în termen de 15 zile de la data notificării componenței eșantionului sau a deciziei de a nu selecta un eșantion, în lipsa unor dispoziții contrare.

(b) Tratatament individual (TI)

Pentru a solicita TI, producătorii-exportatori din țara în cauză incluși în eșantion și producătorii-exportatori cooperanți neincluși în eșantion care doresc să solicite o marjă de dumping individuală trebuie să transmită formularul de cerere de acordare a TEP având completat în mod corespunzător secțiunile relevante pentru acordarea TI, în termen de 15 zile de la data notificării componenței eșantionului, în lipsa unor dispoziții contrare.

5.1.3. Anchetarea importatorilor independenți ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾

Având în vedere numărul potențial mare al importatorilor independenți implicați în această procedură și pentru a încheia ancheta în termenele prevăzute, Comisia poate limita la un număr rezonabil importatorii independenți care vor fi anchetați prin selectarea unui eșantion (acest proces este denumit, de asemenea, „eșantionare”). Eșantionarea se va efectua în conformitate cu articolul 17 din regulamentul de bază.

Pentru a permite Comisiei să decidă dacă este necesară eșantionarea și, în caz afirmativ, să selecteze un eșantion, se solicită tuturor importatorilor independenți sau reprezentanților care acționează în numele acestora să se facă cunoscuți Comisiei. Aceste părți ar trebui să se facă cunoscute în termen de 15 zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în lipsa unor dispoziții contrare, transmițând Comisiei următoarele informații privind societatea sau societățile lor:

- numele, adresa, adresa de e-mail, numerele de telefon și de fax și persoana de contact;
- descrierea exactă a activităților societății în legătură cu produsul care face obiectul anchetei;
- cifra de afaceri totală în perioada 1 aprilie 2009-31 martie 2010;

⁽⁸⁾ Numai importatorii independenți față de producătorii-exportatori pot fi incluși în eșantion. Importatorii care sunt afiliați producătorilor-exportatori trebuie să completeze anexa 1 la chestionarul completat de producătorii-exportatori respectivi. Pentru definiția părții afiliate, a se consulta nota de subsol 5.

⁽⁹⁾ Datele furnizate de importatorii independenți pot fi utilizate, de asemenea, pentru alte aspecte ale prezentei anchete decât determinarea dumpingului.

— volumul, exprimat în m², și valoarea, exprimată în euro, ale importurilor și revânzărilor produsului importat, originar din Republica Populară Chineză, efectuate pe piața Uniunii în perioada 1 aprilie 2009-31 martie 2010;

— denumirile și descrierea exactă a activităților tuturor societăților afiliate ⁽¹⁰⁾ care participă la producerea și/sau vânzarea produsului care face obiectul anchetei;

— orice alte informații relevante care ar putea ajuta Comisia la selectarea eșantionului.

Prin comunicarea informațiilor de mai sus, societatea își exprimă acordul cu privire la eventuala sa includere în eșantion. În cazul în care societatea este selectată pentru a face parte din eșantion, aceasta va trebui să completeze un chestionar și să accepte o vizită de verificare a răspunsurilor sale la fața locului (denumită în continuare „verificarea la fața locului”). Dacă societatea afirmă că nu este de acord cu o eventuală includere a sa în eșantion, se va considera că aceasta nu a cooperat la anchetă. Constatările Comisiei referitoare la importatorii care nu cooperează la anchetă se bazează pe datele disponibile, iar rezultatul anchetei poate fi mai puțin favorabil acelei părți decât în cazul în care aceasta ar fi cooperat.

În vederea obținerii informațiilor pe care le consideră necesare pentru selectarea eșantionului de importatori independenți, Comisia poate contacta, de asemenea, orice asociații de importatori cunoscute.

Toate părțile interesate care doresc să transmită orice alte informații relevante privind determinarea componenței eșantionului, în afara informațiilor cerute mai sus, trebuie să comunice în termen de 21 de zile de la publicarea prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în lipsa unor dispoziții contrare.

Dacă este necesar un eșantion, importatorii pot fi selectați pe baza celui mai mare volum reprezentativ de vânzări ale produsului în cauză în Uniune care poate fi examinat în mod rezonabil pe parcursul perioadei disponibile. Toți importatorii independenți cunoscuți și toate asociațiile de importatori cunoscute vor fi informați de Comisie cu privire la societățile selectate pentru a face parte din eșantion.

Pentru a obține informațiile pe care le consideră necesare pentru anchetă, Comisia va trimite chestionare importatorilor independenți incluși în eșantion, precum și tuturor asociațiilor de importatori cunoscute. Aceste părți trebuie să transmită, în termen de 37 de zile de la data notificării privind includerea acestora în eșantion, un chestionar completat, cu excepția cazurilor în care se prevede altfel. Chestionarul completat va conține informații privind, printre altele, structura societății (societăților) acestora, activitățile societății (societăților) în legătură cu produsul care face obiectul anchetei și revânzările produsului care face obiectul anchetei.

⁽¹⁰⁾ A se vedea nota de subsol 5.

5.2. Procedura de determinare a prejudiciului

Prin prejudiciu se înțelege un prejudiciu material adus industriei din Uniune, riscul producerii unui prejudiciu material industriei din Uniune sau o întârziere semnificativă în crearea unei astfel de industrii. Determinarea prejudiciului se bazează pe dovezi concludente și implică o examinare obiectivă a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping, a efectului acestora asupra prețurilor de pe piața Uniunii pentru produse similare și a impactului ulterior al importurilor respective asupra industriei din Uniune. Pentru a stabili dacă industria din Uniune a suferit un prejudiciu material, producătorii din Uniune ai produsului care face obiectul anchetei sunt invitați să participe la ancheta Comisiei.

5.2.1. Anchetarea producătorilor din Uniune

Având în vedere numărul potențial mare al producătorilor din Uniune implicați în această procedură și pentru a încheia ancheta în termenele prevăzute, Comisia poate limita la un număr rezonabil producătorii din Uniune care vor fi anchetați prin selectarea unui eșantion (acest proces este denumit, de asemenea, „eșantionare”). Eșantionarea se va efectua în conformitate cu articolul 17 din regulamentul de bază.

Pentru a permite Comisiei să decidă dacă este necesară eșantionarea și, în caz afirmativ, să selecteze un eșantion, se solicită tuturor producătorilor din Uniune sau reprezentanților care acționează în numele acestora să se facă cunoscuți Comisiei. Aceste părți ar trebui să se facă cunoscute în termen de 15 zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în lipsa unor dispoziții contrare, transmitând Comisiei următoarele informații privind societatea sau societățile lor:

- numele, adresa, adresa de e-mail, numerele de telefon și de fax și persoana de contact;
- descrierea exactă a activităților la scară mondială ale societății în legătură cu produsul care face obiectul anchetei;
- valoarea, exprimată în euro, a vânzărilor produsului care face obiectul anchetei, realizate pe piața Uniunii în perioada 1 aprilie 2009-31 martie 2010;
- volumul, exprimat în m², al vânzărilor produsului care face obiectul anchetei, realizate pe piața Uniunii în perioada 1 aprilie 2009-31 martie 2010;
- volumul, exprimat în m², al producției produsului care face obiectul anchetei în perioada 1 aprilie 2009-31 martie 2010;
- volumul, exprimat în m², al importurilor în Uniune ale produsului care face obiectul anchetei produs în țara în cauză, în perioada cuprinsă între 1 aprilie 2009 și 31 martie 2010, dacă este cazul;

- denumirea și descrierea exactă a activităților tuturor societăților afiliate ⁽¹⁾ care participă la producerea și/sau vânzarea produsului care face obiectul anchetei (indiferent dacă este produs în Uniune sau în țara în cauză);
- orice alte informații relevante care ar putea ajuta Comisia la selectarea eșantionului.

În cazul în care vreuna din aceste informații a fost deja furnizată serviciilor de protecție comercială ale Comisiei, societățile nu mai trebuie să le transmită din nou. Făcându-se cunoscută și comunicând informațiile de mai sus, societatea își exprimă acordul cu privire la eventuala sa includere în eșantion. În cazul în care societatea este selectată pentru a face parte din eșantion, aceasta va trebui să completeze un chestionar și să accepte o vizită de verificare a răspunsurilor sale la fața locului (denumită în continuare „verificarea la fața locului”). Dacă societatea afirmă că nu este de acord cu o eventuală includere a sa în eșantion, se va considera că aceasta nu a cooperat la anchetă. Constatările Comisiei referitoare la producătorii Uniunii care nu cooperează la anchetă se bazează pe datele disponibile, iar rezultatul anchetei poate fi mai puțin favorabil acelei părți decât în cazul în care aceasta ar fi cooperat.

În vederea obținerii informațiilor pe care le consideră necesare pentru selectarea eșantionului de producători din Uniune, Comisia poate contacta, de asemenea, orice asociație de producători cunoscută din Uniune.

Toate părțile interesate care doresc să transmită orice altă informație relevantă referitoare la selectarea eșantionului, cu excepția informațiilor enumerate mai sus, trebuie să le transmită în termen de 21 de zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, cu excepția cazului în care se prevede altfel.

Dacă este necesar un eșantion, producătorii din Uniune pot fi selectați pe baza celui mai mare volum reprezentativ de vânzări în Uniune care poate fi investigat în mod rezonabil pe parcursul perioadei disponibile. Toți producătorii cunoscuți din Uniune și asociațiile cunoscute de producători din Uniune vor fi informați de Comisie cu privire la societățile selectate pentru a face parte din eșantion.

Pentru a obține informațiile pe care le consideră necesare pentru anchetă, Comisia va trimite chestionare producătorilor din Uniune incluși în eșantion și oricăror asociații cunoscute de producători din Uniune. Aceste părți trebuie să transmită un chestionar completat în termen de 37 de zile de la data notificării privind selectarea eșantionului, în lipsa unor dispoziții contrare. Chestionarul completat va conține informații privind, printre altele, structura societății (societăților) acestora, situația financiară a societății (societăților) acestora, activitățile societății (societăților) cu privire la produsul care face obiectul anchetei, costul producției și vânzările produsului care face obiectul anchetei.

⁽¹⁾ A se vedea nota de subsol 5.

5.3. Procedura de evaluare a interesului Uniunii

În conformitate cu articolul 21 din regulamentul de bază și în cazul în care se stabilește existența dumpingului și a prejudiciului, se va decide dacă instituirea unor măsuri antidumping nu ar fi împotriva interesului Uniunii. În lipsa unor dispoziții contrare, producătorii din Uniune, importatorii și asociațiile lor reprezentative, utilizatorii și asociațiile lor reprezentative, furnizorii și asociațiile lor reprezentative și organizațiile de consumatori reprezentative sunt invitate să se facă cunoscute în termen de 15 zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Pentru a participa la anchetă, organizațiile reprezentative ale consumatorilor trebuie să demonstreze, în același termen, că există o legătură obiectivă între activitățile pe care le desfășoară și produsul care face obiectul anchetei.

Părțile care se fac cunoscute în termenul specificat mai sus pot furniza Comisiei informații care să arate dacă instituirea de măsuri nu ar fi împotriva interesului Uniunii, în termen de 37 de zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în lipsa unor dispoziții contrare. Aceste informații pot fi furnizate fie prin completarea unui chestionar pregătit de Comisie, fie într-un format la alegere care, în mod ideal, se referă la aspecte menționate în acest chestionar. În orice caz, orice informație transmisă în conformitate cu articolul 21 va fi luată în considerare numai dacă este susținută de elemente de probă concrete, prezentate în momentul transmiterii informațiilor.

5.4. Alte informații prezentate în scris

Sub rezerva dispozițiilor din prezentul aviz, toate părțile interesate sunt invitate prin prezentul aviz să își prezinte punctele de vedere, să comunice informații și să aducă elemente de probă pentru susținerea acestora. În lipsa unor dispoziții contrare, aceste informații, precum și elementele de probă trebuie să fie comunicate Comisiei în termen de 37 zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

5.5. Posibilitatea de a fi audiat de serviciile Comisiei responsabile cu ancheta

Toate părțile interesate pot solicita să fie audiate de serviciile Comisiei responsabile cu ancheta. Orice solicitare de audiere trebuie să fie transmisă în scris și să precizeze motivele solicitării. Pentru audierile privind aspectele referitoare la etapa inițială a anchetei, solicitarea trebuie transmisă în termen de 15 zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Ulterior, o solicitare de audiere ar trebui să fie transmisă în termenele specifice stabilite de Comisie în comunicarea sa cu părțile.

5.6. Procedura de transmitere a solicitărilor scrise și de trimitere a chestionarelor completate și a corespondenței

Toate observațiile părților în cauză, inclusiv informațiile transmise pentru selectarea eșantionului, formularele de cerere

de acordare a TEP completate, chestionarele completate și versiunile actualizate ale acestora trebuie prezentate în scris atât în format tipărit, cât și în format electronic și trebuie să menționeze numele, adresa, adresa de e-mail și numerele de telefon și de fax ale părții în cauză. Dacă o parte interesată nu poate, din motive tehnice, să transmită documentele și solicitările sale în format electronic, aceasta trebuie să informeze imediat Comisia în acest sens.

Toate documentele transmise în scris, inclusiv informațiile solicitate în prezentul aviz, chestionarele completate și corespondența scrisă transmise de părțile interesate pentru care se solicită un tratament confidențial, se marchează drept documente „cu acces limitat”⁽¹²⁾.

Tuturor părților interesate care transmit informații „cu acces limitat” li se solicită să furnizeze sinteze ale acestora cu caracter neconfidențial, în temeiul articolului 19 alineatul (2) din regulamentul de bază, care vor purta mențiunea „Versiune destinată consultării de către părțile interesate”. Aceste sinteze ar trebui să fie suficient de detaliate pentru a permite o înțelegere rezonabilă a substanței informațiilor transmise cu titlu confidențial. Dacă o parte interesată care transmite informații confidențiale nu furnizează o sinteză neconfidențială în formatul și de calitate solicitate, informațiile confidențiale respective pot să nu fie luate în considerare.

Adresa Comisiei pentru corespondență este următoarea:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 04/092
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Fax +32 22979805

E-mail: trade-ad-ceramic-tiles-china@ec.europa.eu

6. Lipsa de cooperare

În cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenul prevăzut, sau în cazul în care aceasta obstrucționează în mod semnificativ ancheta, se pot stabili, pe baza datelor disponibile, concluzii provizorii sau definitive, pozitive sau negative, în conformitate cu articolul 18 din regulamentul de bază.

Dacă se constată că o parte interesată a furnizat informații false sau înșelătoare, aceste informații pot să nu fie luate în considerare și se poate face uz de datele disponibile.

În cazul în care o parte interesată nu cooperează sau cooperează doar parțial și, în consecință, concluziile sunt stabilite pe baza datelor disponibile, în conformitate cu articolul 18 din regulamentul de bază, rezultatul anchetei poate fi mai puțin favorabil acelei părți decât dacă aceasta ar fi cooperat.

⁽¹²⁾ Un astfel de document este un document confidențial, în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului (JO L 343, 22.12.2009, p. 51) și cu articolul 6 din Acordul OMC privind punerea în aplicare a articolului VI din GATT 1994 (Acordul antidumping). El este, de asemenea, un document protejat în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

7. Consilierul-auditor

Părțile interesate pot solicita intervenția consilierului-auditor din cadrul Direcției Generale Comerț. Consilierul-auditor acționează drept intermediar între părțile interesate și serviciile Comisiei responsabile cu ancheta. Consilierul-auditor analizează cererile de accesare a dosarului, controversele cu privire la caracterul confidențial al documentelor, solicitările de prelungire a termenelor-limită și cererile de audiere transmise de părțile terțe. Consilierul-auditor poate organiza o audiere a unei anumite părți interesate și poate acționa drept mediator pentru a asigura respectarea deplină a dreptului la apărare al părților interesate.

Orice solicitare de audiere de către consilierul-auditor trebuie să fie transmisă în scris și să precizeze motivele solicitării. Pentru audierile privind aspectele referitoare la etapa inițială a anchetei, solicitarea trebuie transmisă în termen de 15 zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Ulterior, o solicitare de audiere trebuie să fie transmisă în termenele specifice stabilite de Comisie în comunicarea sa cu părțile.

Consilierul-auditor va oferi, de asemenea, posibilitatea de a organiza o audiere cu participarea părților implicate, pentru a permite confruntarea punctelor de vedere diferite și pentru a se prezenta contraargumente privind aspecte referitoare, printre altele, la dumping, prejudiciu, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii. Astfel de audieri ar putea avea loc, de

regulă, cel târziu la finalul celei de a patra săptămâni după prezentarea constatărilor provizorii.

Pentru mai multe informații și date de contact, părțile interesate pot consulta paginile dedicate consilierului-auditor de pe site-ul internet al Direcției Generale Comerț: (http://ec.europa.eu/trade/issues/respectrules/ho/index_en.htm).

8. Calendarul anchetei

În conformitate cu articolul 6 alineatul (9) din regulamentul de bază, ancheta trebuie încheiată în termen de 15 luni de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. În conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din regulamentul de bază, pot fi instituite măsuri provizorii cel târziu la 9 luni de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

9. Prelucrarea datelor cu caracter personal

Toate datele cu caracter personal colectate pe parcursul prezentei anchete vor fi utilizate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

ALTE ACTE

COMISIA EUROPEANĂ

Comunicare în atenția acelor persoane, entități și organisme care au fost incluse pe lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică articolul 7 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 423/2007 al Consiliului privind măsuri restrictive împotriva Iranului, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 532/2010 al Comisiei

(2010/C 160/07)

1. Poziția comună 2007/140/PESC a Consiliului ⁽¹⁾ prevede, printre alte măsuri, înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale persoanelor fizice sau juridice, entităților și organismelor identificate în anexa la Rezoluția 1737 (2006) a Consiliului de Securitate al ONU, precum și fondurile și resursele economice ale altor persoane, entități și organisme identificate de Consiliul de Securitate al ONU (UNSCR) sau de Comitetul Consiliului de Securitate, în conformitate cu punctul (12) din Rezoluția 1737 (2006) a UNSCR și cu punctul (7) din Rezoluția 1803 (2008) a UNSCR.

2. La 9 iunie 2010, Consiliul de Securitate al ONU a decis să identifice o persoană fizică și 40 de persoane juridice, entități sau organisme, în conformitate cu punctele menționate anterior. Persoanele fizice sau juridice, entitățile și organismele în cauză pot solicita în orice moment Organizației Națiunilor Unite revizuirea deciziei de identificare, trimițând o cerere la care să atașeze orice document justificativ. Cererea trebuie trimisă la următoarea adresă:

United Nations — Focal point for delisting
Security Council Subsidiary Organs Branch
Room S-3055 E
New York, NY 10017
UNITED STATES OF AMERICA

Mai multe informații sunt disponibile la următoarea adresă de internet: <http://www.un.org/sc/committees/dfp.shtml>

3. Pe baza deciziilor ONU la care se face trimitere în punctul (2), Comisia a adoptat Regulamentul (UE) nr. 532/2010 ⁽²⁾, care modifică anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 423/2007 al Consiliului privind măsuri restrictive împotriva Iranului ⁽³⁾.

În consecință, următoarele măsuri prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 423/2007 se aplică persoanelor fizice sau juridice, entităților și organismelor în cauză:

(a) înghețarea fondurilor și a resurselor economice care aparțin ori sunt proprietatea ori sunt deținute sau controlate de persoanele, entitățile și organismele în cauză, precum și interzicerea de a pune la dispoziția acestora sau în beneficiul acestora fonduri și resurse economice, direct sau indirect [articolul 7 alineatele (1) și (3)];

și

(b) interzicerea participării voluntare și deliberate la activități care au drept scop ori efect direct sau indirect eludarea operațiunilor menționate la litera (a) de mai sus.

⁽¹⁾ JO L 61, 28.2.2007, p. 49.

⁽²⁾ JO L 154, 18.6.2010, p. 5.

⁽³⁾ JO L 103, 20.4.2007, p. 1.

4. Persoanele fizice sau juridice, entitățile și organismele adăugate în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 423/2007 al Consiliului, prin intermediul Regulamentului (UE) nr. 532/2010 și în temeiul deciziilor ONU din 9 iunie 2010, pot transmite Comisiei observații privind adăugarea lor pe lista în cauză. Comunicarea respectivă trebuie trimisă la următoarea adresă:

European Commission
'Restrictive measures'
Rue de la Loi/Wetstraat 200
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

5. De asemenea, se atrage atenția persoanelor fizice sau juridice, entităților și organismelor în cauză asupra posibilității de a contesta Regulamentul (UE) nr. 532/2010 la Tribunalul Uniunii Europene, conform condițiilor stabilite la articolul 263 alineatele (4) și (6) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

6. Datele cu caracter personal ale persoanelor fizice care au fost incluse pe listele prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 532/2010 vor fi tratate în conformitate cu normele stabilite în Regulamentul (CE) nr. 45/2001 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date⁽¹⁾. Orice solicitare, de exemplu cererile de informații suplimentare sau cele legate de exercitarea drepturilor conferite de Regulamentul (CE) nr. 45/2001, trebuie trimisă Comisiei, la adresa menționată la punctul 4 de mai sus.

7. Din rațiuni organizatorice, se atrage atenția persoanelor fizice sau juridice, entităților și organismelor menționate în anexa IV, asupra posibilității de a adresa o cerere autorităților competente din statul membru (statele membre) relevant(e), astfel cum se menționează pe site-urile internet enumerate în anexa III la Regulamentul (CE) nr. 423/2007, pentru a obține autorizarea de a utiliza fonduri înghețate și resurse economice pentru nevoi de bază sau pentru efectuarea unor plăți specifice, în conformitate cu articolul 10 din regulamentul ori pentru a obține autorizarea prevăzută la articolul 8 sau 9 din regulamentul.

⁽¹⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititorii inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

